# DZIENNIK URZĘDOWY
## MINISTERSTWA SKARBU

31 grudnia | Nr. 36*) | Rok 1935.

**Cena numeru niniejszego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą zł 1,20. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.**

**Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.**

## TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

---

## 820.

## PROTOKÓŁ

### polsko-niemiecki z dnia 30 sierpnia 1935 r. o przejściach granicznych i drogach celnych.

**PROTOKÓŁ.**

Na zasadzie postanowień, zawartych w punkcie I. protokółu końcowego polsko-niemieckiego porozumienia z dnia 17 maja 1934 r. w sprawie dróg celnych i innych przejść granicznych, Pełnomocnicy obu Stron uzgodnili, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez swoje Rządy, co następuje:

1. Drogi celne, wymienione w punkcie I. protokółu końcowego, a oznaczone l. bież. — 27, 34, 42, 50, 54 i 56 w wykazie A. porozumienia, zmienia się z dniem 1 stycznia 1936 r. na przejścia graniczne. W związku z tem skreśla się te drogi celne z wykazu A i wpisuje się w odpowiedniej kolejności do wykazu B, jako przejścia graniczne. Przy przejściu granicznem Henrykowo - Ziskau (dotychczasowa l. bież. 34 wykazu A) dodaje się uwagę: „z możliwością odprawy celnej drzewa z Polski do Niemiec".

2. Pozostałe drogi celne, wymienione w punkcie I. protokółu końcowego (l. bież. 17, 36, 45, 49, 52 i 58 wykazu A), utrzymuje się bez zmiany. Natomiast co do drogi celnej — Zawda-Bischdorf (l. bież. 17 wykazu A) zastrzega się możliwość wspólnego rozpatrzenia kwestji, czy jest wskazane dalsze utrzymanie tej drogi celnej. Kwestję tę należy rozpatrzyć na wniosek jednego z obu Rządów w czasie między 1 lipca a 30 września 1937 r. Jeżeli wtedy nie dojdzie do uzgodnienia poglądów, wówczas na żądanie jednego z obu Rządów, nastąpi zmiana tej drogi celnej z dniem 1 kwietnia 1938 r. na przejście graniczne. Żądanie to należy podać drugiemu Rządowi do wiadomości przynajmniej trzy miesiące przed tym terminem.

Marienwerder, dnia 30 sierpnia 1935 r.

*B. Zakrzewski* *P. Eckardt*

Niniejszy protokół potwierdzam i ratyfikuję.
Warszawa, dnia 25 listopada 1935 r.

(—) *I. Mościcki*

L. S.

Prezes Rady Ministrów:
*Marjan Zyndram-Kościałkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk Dz. U. R. P. z dnia 24 grudnia 1935 r. Nr. 94, poz. 590).

821.

## OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 13 grudnia 1935 r.

**w sprawie zmiany regulaminu losowań wygranych oraz losowań amortyzacyjnych 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej.**

Stosownie do postanowienia § 9 ust. (2) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 marca 1935 r. o wypuszczeniu 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 154) podaje się do wiadomości publicznej następujące zmiany regulaminu losowań wygranych oraz losowań amortyzacyjnych 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej, podanego do wiadomości publicznej obwieszczeniem Ministra Skarbu z dnia 6 lipca 1935 r. („Monitor Polski" Nr. 162, poz. 196):

1) w terminarzu losowań wygranych, podanym w punkcie 1 powołanego regulaminu w rubryce 3-ciej pionowej („Terminy losowań dla II-ej emisji") datę „2.I 1936 r." zastępuje się datą „5.I 1936 r.", zaś datę „1.IV 1936 r." zastępuje się datą „5.IV 1936 r.";

2) w punkcie 3 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie następujące: „Przy losowaniu grupami ponowne losowania zarządza się po zakończeniu losowania danej grupy".

Za Ministra Skarbu:
(—) *A. Minkowski,*
Zastępca Dyrektora Departamentu.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 23 grudnia 1935 r. Nr. 294, poz. 383).

---

822.

## OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 5 grudnia 1935 r.

**o umorzeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego w drodze losowania w okresie czasu od 7 do 28 listopada 1935 r.**

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 636) i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. o wypuszczeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694) zostały w drodze losowania w okresie czasu od 7 do 28 listopada 1935 r. umorzone we wszystkich dziesięciu serjach, wypuszczonych na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, następujące numery Bonów Funduszu Inwestycyjnego:

| Nr. Nr. | Data wylosowania | Nr. Nr. | Data wylosowania |
|---|---|---|---|
| 251 | 7.XI 1935 r. | 27394 | 28.XI 1935 r. |
| 343 | 28 „ „ | 27611 | 14 „ „ |
| 797 | 7 „ „ | 28979 | 21 „ „ |
| 7840 | 28 „ „ | 29457 | 21 „ „ |
| 8937 | 7 „ „ | 29634 | 14 „ „ |
| 9382 | 7 „ „ | 32705 | 21 „ „ |
| 14218 | 21 „ „ | 33077 | 7 „ „ |
| 16546 | 14 „ „ | 33305 | 21 „ „ |
| 16900 | 28 „ „ | 33456 | 28 „ „ |
| 21877 | 14 „ „ | 34422 | 14 „ „ |
| 22545 | 21 „ „ | 34518 | 14 „ „ |
| 24381 | 7 „ „ | 36480 | 14 „ „ |
| 24492 | 21 „ „ | 37193 | 28 „ „ |
| 26648 | 7 „ „ | 39746 | 28 „ „ |

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 13 grudnia 1935 r. Nr. 286, poz. 368).

---

823.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 grudnia 1935 r.

L. D. I. 67869/Em/35

**w sprawie wykonania Dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 521).**

Do

Izb Skarbowych: Grodzkiej w Warszawie, we Lwowie, w Poznaniu, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, Pocztowej Kasy Oszczędności i Państwowego Zakładu Emerytalnego w Warszawie.

Dnia 24 listopada 1935 r. wszedł w życie Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 521), który, poza szeregiem zmian i uzupełnień przepisów ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r., zawiera szereg samoistnych norm, dotyczących obliczania wysokości zaopatrzeń emerytalnych osób, które posiadają okresy zaliczalne do wysługi emerytalnej z tytułu służby w b. państwach zaborczych lub z tytułu zweryfikowanej służby i pracy zawodowej.

**I. Najważniejsze zmiany i uzupełnienia przepisów ustawy emerytalnej.**

1) Art. 1 pkt. 4 dekretu uchylił przepis art. 17 ust. 3 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r., uprawniający emerytowanych zawodo-

wych wojskowych zamieszkałych w stolicy do otrzymywania 10% dodatku do uposażenia emerytalnego, przyczem zgodnie z art. 7 dekretu prawo do dalszego pobierania wspomnianego dodatku utraciły również osoby, którym był on przyznany przed wejściem w życie dekretu.

W związku z powyższem wypłatę omawianego dodatku należy osobom tym wstrzymać, poczynając od daty płatności pierwszej raty miesięcznej uposażenia emerytalnego po wejściu w życie dekretu, t. j. od dnia 1 grudnia 1935 r.

2) Przepis wprowadzony do ustawy emerytalnej jako nowy ustęp 3 art. 17 dotyczy przypadków, gdy stan rodzinny zawodowego wojskowego, któremu przyznano uposażenie emerytalne w wymiarze dla utrzymującego rodzinę, uległ następnie zmianom. Omawiany przepis wprowadza zasadę, że uposażenie emerytalne zostaje obniżone do wymiaru należnego samotnemu, gdyż zmiany w stanie rodzinnym emeryta są tego rodzaju, że gdyby zaszły w służbie czynnej, pociągnęłyby za sobą obniżkę poborów (np. śmierć żony, dojście dzieci do wieku prekluzyjnego). Jak widać z powyższego przy ocenie skutków zmian w stanie rodzinnym należy się kierować przepisami uposażeniowemi obowiązującemi w służbie czynnej czyli jak obecnie przepisami rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664).

Ponieważ w myśl art. 7 dekretu przepis nowego ust. 3 art. 17 ustawy emerytalnej stosuje się z dniem wejścia w życie dekretu również do tych emerytowanych zawodowych wojskowych, którym wymierzono uposażenia emerytalne przy zastosowaniu art. 17 ustawy emerytalnej w brzmieniu obowiązującem od dnia 1 lutego 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 668), przeto na władze asygnujące spada obowiązek skontrolowania, czy emeryci tej kategorji mają obecnie prawo do otrzymywania uposażenia w przyznanej pierwotnie wysokości. W tym celu Izby Skarbowe zażądają od emerytów wojskowych, pobierających uposażenie w wymiarze dla utrzymujących rodzinę, przedstawienia danych co do obecnego ich stanu rodzinnego i w przypadku stwierdzenia, że emeryt, na skutek zaszłych w stanie rodzinnym zmian, prawo to utracił, zarządzą wstrzymanie wypłaty nienależnej przewyżki, to znaczy różnicy pomiędzy kwotą uposażenia dotychczasowego a kwotą uposażenia należnego emerytowi jako samotnemu. Potrącenia z tego tytułu mogą dotyczyć uposażenia emerytalnego, przypadającego do wypłaty od dnia 1 grudnia 1935 r., przyczem Ministerstwo Skarbu upoważnia Izby do rozkładania potrącanych kwot na raty miesięczne możliwie najmniej uciążliwe dla osób zainteresowanych.

3) Zmianę doniosłej wagi stanowi przepis art. 1 pkt. 9 dekretu, wprowadzający nowe zasady policzalności do wysługi emerytalnej okresów służby wojskowej, pełnionej w armjach byłych państw zaborczych z poboru, mobilizacji lub ochotniczo. Przepis ten uniezależnia rozstrzyganie kwestji policzalności od przepisów emerytalnych byłych państw zaborczych i zezwala na zaliczenie wspomnianej służby do wysługi emerytalnej funkcjonarjusza państwowego lub zawodowego wojskowego tylko wówczas, gdy osoby te już w byłem państwie zaborczem uzyskały charakter funkcjonarjusza państwowego lub zawodowego wojskowego, albo — przy braku tych warunków — gdy przed upływem miesiąca od daty opuszczenia służby wojskowej zaborczej przeszły do służby państwowej polskiej cywilnej lub wojskowej, albo do służby w formacji wojskowej, uznanej przez Państwo Polskie. Zaliczenie służby wojskowej zaborczej w przypadkach zasługujących na wyjątkowe uwzględnienie, osobom nieodpowiadającym powyższym warunkom pozostawione zostało swobodnemu uznaniu Ministra Skarbu.

Uzupełnieniem omawianych przepisów jest przepis art. 1 pkt. 10 dekretu, wprowadzający do art. 85 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. zastrzeżenie, że przewidziany w tym artykule wyjątek od zasady nieprzerwalności służby nie dotyczy przerw, zaszłych pomiędzy datą opuszczenia służby wojskowej w b. państwie zaborczem, a datą wstąpienia do służby państwowej polskiej.

Jak widać przepisy powyższe normują jedynie kwestję samej policzalności, nie rozstrzygając natomiast zagadnienia, w jakim stosunku pewne okresy powinny być do wysługi emerytalnej zaliczone, czyli innemi słowy przepisy te odpowiadają na pytanie, czy dany okres służby wojskowej zaborczej może być wogóle zaliczony do wysługi emerytalnej, a w przypadku odpowiedzi twierdzącej, odsyłają do przepisów emerytalnych byłych państw zaborczych, celem ustalenia, czy okres ten należy zaliczyć w wymiarze pojedyńczym, czy też korzystniej.

## II. Obliczanie wysokości uposażenia emerytalnego.

Sposób obliczania wysokości uposażeń emerytalnych osób, na których wysługę emerytalną składają się między innemi okresy zaliczalne z tytułu służby w byłych państwach zaborczych oraz z tytułu zweryfikowanej służby i pracy zawodowej normuje art. 2 dekretu.

Przepis powyższy opiera się na rozróżnieniu zagadnienia policzalności pewnych okresów do wysługi emerytalnej od zagadnienia wpływu, jaki okresy te mają wywierać na wysokość uposażenia emerytalnego. Stojąc na stanowisku, że okresy służby zaborczej lub zweryfikowanej służby i pracy zawodowej podlegają zaliczeniu do wysługi emerytalnej na tych samych zasadach (oczywiście z wyjątkiem służby wojskowej zaborczej — o czem wyżej) i w tym samym stosunku co dotychczas i że w sposób niezmieniony wpływają na uzasadnienie roszczenia emerytalnego, dekret nakazuje odmienne aniżeli dotychczas traktowanie wspomnianych okresów, gdy chodzi o moment obliczenia wysokości

uposażenia emerytalnego. Sposób dokonania obliczenia wskazują poniższe przykłady:

**Przykład I:** Na wysługę emerytalną składają się okresy:

| | |
|---|---|
| 1) służba w Państwie Polskiem . . . | 10 lat |
| 2) służba w b. państwie zaborczem . . | 16 „ |
| 3) okres doliczony z art. 11 u. e . . . | 10 „ |
| razem . . | 36 lat |

Jak widać, zgodnie z art. 19 ustawy emerytalnej wysokość uposażenia emerytalnego powinnaby wynieść 100% względnie 92% (według normy z przed 1 lutego 1934 r.) podstawy wymiaru, jednak takiemu rozstrzygnięciu sprzeciwia się przepis art. 2 ust. 1 dekretu, który zezwala na uwzględnienie przy obliczeniu wysokości uposażenia jedynie 3/4 z czasu zaliczalnego do wysługi emerytalnej z tytułu służby w b. państwie zaborczem. Przy uwzględnieniu zatem powyższego zastrzeżenia ilość lat służby, mająca stanowić podstawę do procentowego określenia wysokości uposażenia wyniesie:

| | |
|---|---|
| 1) służba w Państwie Polskiem . . . | 10 lat |
| 2) ze służby w b. państwie zab. 3/4 . | 12 „ |
| 3) okres doliczony z art. 11 u. e. . . | 10 „ |
| razem . . | 32 lata, |

z czego wynika, że uposażenie emerytalne może być przyznane tylko w wysokości 91%, względnie 83,6% według normy z przed 1 lutego 1934 r. podstawy wymiaru.

**Przykład II:** Na wysługę emerytalną składają się okresy:

| | |
|---|---|
| 1) służba w Państwie Polskiem . . . | 7 lat |
| 2) służba w b. państwie zaborczem . . | 12 „ |
| 3) okres doliczony z tytułu podwójnego liczenia służby wojskowej zaborczej w czasie wojny . . . . . . . . | 2 „ |
| razem . . | 21 lat |

Ponieważ w myśl art. 2 ust. 1 i 2 dekretu przy obliczeniu wysokości uposażenia emerytalnego z powyższych okresów można uwzględnić jedynie 3/4 z czasu zaliczalnego do wysługi emerytalnej z tytułu rzeczywistej służby w b. państwie zaborczem, okres zaś zaliczalny z tytułu korzystniejszego liczenia służby wojskowej w czasie wojny, należy wogóle pominąć, przeto ilość lat, która będzie stanowić podstawę do określenia wysokości uposażenia emerytalnego spadnie w ten sposób do 16 i emeryt otrzyma uposażenie w wysokości, zamiast 68% (względnie 54,4%) tylko w wysokości 43% (względnie 42,4%) podstawy wymiaru.

**Przykład III:** Wysługa emerytalna wynosi ogółem lat 20, przyczem składają się na nią okresy: 8 lat służby państwowej polskiej, 4 lata służby w b. państwie zaborczem (art. 81) i 8 lat zweryfikowanej pracy zawodowej (art. 97). Przy zastosowaniu przepisów art. 2 ust. 1 i 3 dekretu, to znaczy przy uwzględnieniu ze służby zaborczej i z pracy zawodowej 3/4, ilość lat, mająca stanowić podstawę do określenia wysokości uposażenia emerytalnego, wyrazi się liczbą 17 i emerytura wyniesie zamiast 55% (względnie 52%) tylko 46% (względnie 44,8%) podstawy wymiaru.

**Przykład IV:** Na wysługę emerytalną składają się okresy:

| | |
|---|---|
| 1) służba w Państwie Polskiem . . . | 5 lat |
| 2) służba w b. państwie zaborczem . | 8 „ |
| 3) praca zawodowa . . . . . . . | 4 „ |
| razem . . | 17 lat. |

Przy zastosowaniu przepisów art. 2 dekretu ilość lat, mająca stanowić podstawę do procentowego obliczenia wysokości uposażenia emerytalnego wynosić będzie:

| | |
|---|---|
| 1) służba w Państwie Polskiem . . . | 5 lat |
| 2) ze służby w b. państwie zaborczem 3/4 . . . . . . . . . . . . . | 6 „ |
| 3) z pracy zawodowej 3/4 . . . . . | 3 „ |
| razem . . | 14 lat. |

Ponieważ, jak widać, ilość lat spadła w tym przypadku poniżej 15, przeto wysokość uposażenia emerytalnego należy określić zgodnie z przepisem art. 2 ust. 4 dekretu, to znaczy na 38% podstawy wymiaru.

Jakkolwiek przepisy dekretu nie zezwalają zasadniczo na uwzględnianie przy obliczaniu wysokości uposażenia emerytalnego okresów, zaliczalnych do wysługi emerytalnej z tytułu korzystniejszego liczenia (Przykład II), to jednak czynią od tej zasady wyjątek dla osób odznaczonych orderem wojskowym „Virtuti Militari" lub „Krzyżem Niepodległości". W przypadkach więc, gdy osoba zainteresowana udowodni, że posiada któreś z wymienionych odznaczeń, okresy powyższe powinny być przyjęte do obliczenia w myśl ogólnej zasady (art. 2 ust. 1 dekretu), to znaczy w 3/4 ilości czasu, zaliczalnego z tego tytułu do wysługi emerytalnej.

Jeżeli w rezultacie obliczenia, dokonanego z zachowaniem przepisów art. 2 dekretu, wypadnie ułamek roku, należy stosować odpowiednio zasadę wyrażoną w art. 16 ustawy emerytalnej.

Ministerstwo Skarbu zaznacza, że pod użytem w art. 2 ust. 1 dekretu określeniem „czas, podlegający zaliczeniu do wysługi emerytalnej z tytułu służby w byłych państwach zaborczych" rozumieć należy wszelką służbę, o której mowa w art. 81 ust. 1 obowiązującej ustawy emerytalnej, a więc zarówno służbę państwową zaborczą w ścisłem tego słowa znaczeniu, jak i służbę, pełnioną w b. Wydziale Krajowym Galicyjskim, lub też w charakterze nauczycieli publicznych szkół ludowych i wydziałowych, podlegającą zaliczeniu według ustaw emerytalnych odnośnego państwa zaborczego, względnie według ustaw krajowych galicyjskich. Pod określenie powyższe nie podpada natomiast praca nauczycielska w szkolnictwie polskiem prywatnem na terenie b. zaboru rosyjskiego, zaliczona do wy-

sługi emerytalnej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na zasadzie art. 81 ust. 7 (dawniej ust. 4) ustawy emerytalnej.

Ponieważ w związku ze zmianą, jaka zaszła w sposobie obliczania wysokości zaopatrzeń emerytalnych osób, na których wysługę emerytalną składają się między innemi okresy zaliczane z tytułu służby w byłych państwach zaborczych i z tytułu zweryfikowanej służby i pracy zawodowej, zachodzi konieczność wprowadzenia pewnych modyfikacyj w używanych dotychczas formularzach dekretów i tabel pensyjnych, Ministerstwo Skarbu podaje odpowiednie wzory w załącznikach do niniejszego okólnika (Załącznik Nr. 1 i 2 oraz 6). *)

### III. Przerachowanie i zmniejszenie zaopatrzeń emerytalnych.

1) W myśl art. 3 dekretu emeryci oraz wdowy i sieroty, którym zaopatrzenie emerytalne zostało przyznane przed wejściem w życie dekretu, wyjąwszy osoby otrzymujące zaopatrzenie na zasadzie art. 82, 95, 103 i 108 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 r., otrzymują to zaopatrzenie od 1 kwietnia 1936 r. w wymiarze, ustalonym przy uwzględnieniu przepisów art. 2 dekretu, przyczem jednak postanowienie to nie dotyczy wdów, których zaopatrzenie nie przekracza kwoty 50 złotych oraz sierot, których zaopatrzenie nie przekracza kwoty 25 złotych miesięcznie.

Z zachowaniem powyższych wyjątków okazuje się konieczność przerachowania zaopatrzenia wszystkich osób, którym przyznane zostało zaopatrzenie emerytalne z doliczeniem do wysługi emerytalnej czasu służby w byłych państwach zaborczych oraz zweryfikowanej służby i pracy zawodowej zarówno na zasadzie przepisów ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. jak i na zasadzie odpowiednich przepisów ustaw emerytalnych z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 466) i z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 616).

Przez emerytów, „którym zaopatrzenie emerytalne zostało przyznane przed wejściem w życie dekretu", rozumieć należy również tych funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych, z którymi stosunek służbowy został rozwiązany przed tą datą, a którym powołane do tego władze z tych czy innych względów nie zdążyły wymierzyć zaopatrzenia przed wejściem w życie dekretu. Osobom takim należy wymierzyć zaopatrzenie w myśl przepisów obowiązujących w chwili rozwiązania stosunku służbowego, a następnie od 1 kwietnia 1936 r. zaopatrzenie to przerachować na ogólnych zasadach. Podobnie należy postępować z zaopatrzeniami wdów i sierot po funkcjonarjuszach i emerytach zmarłych przed wejściem w życie dekretu.

Obowiązek przerachowania, jeżeli chodzi o zaopatrzenie emerytalne cywilnych funkcjonarjuszów wszystkich działów administracji państwowej, pobierających zaopatrzenia na zasadzie ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. oraz pozostałych po tych funkcjonarjuszach wdów i sierot — zgodnie z art. 10 ustawy z 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239) — spoczywa na Ministerstwie Skarbu lub upoważnionych przez Ministra Skarbu władzach skarbowych II instancji, zaś jeżeli chodzi o zaopatrzenia wojskowe — na właściwych według art. 46 ustawy emerytalnej władzach wojskowych w porozumieniu z odnośną władzą skarbową. Ministerstwo Skarbu dokona przerachowania w tych sprawach, w których wymiar zaopatrzenia emerytalnego dokonywany był bądź przez samo Ministerstwo, bądź przez którąkolwiek z cywilnych władz naczelnych, w pozostałych zaś przypadkach przerachowania dokonają Izby Skarbowe.

W związku z powyższem Ministerstwo zarządza, aby Izby Skarbowe przystąpiły bezzwłocznie do przeglądu posiadanych akt emerytalnych i — w razie stwierdzenia, że emeryt (wdowa, sierota) należy do kategorji osób, których zaopatrzenie podlega przerachowaniu — aby wydały osobie zainteresowanej orzeczenie według wzoru załączonego do niniejszego zarządzenia. (Załącznik 3 i 4). *)

W przypadku stwierdzenia na podstawie posiadanych akt, że dany emeryt (wdowa, sierota) nie podlega przerachowaniu, władze wskazane w art. 10 ustawy z 18 marca 1932 r. zawiadamiają o tem władze asygnujące. Czynności powyższe muszą być zakończone w terminie najpóźniej do dnia 1 marca 1936 r., ażeby władze asygnujące na podstawie przesłanych im odpisów orzeczeń wymiarowych oraz zawiadomień powyższych o nieprzerachowaniach mogły dokonać w kartach likwidacyjnych nowych przypisów i na dzień 1 kwietnia 1936 r. przekazać zaopatrzenia w wynikłej z przerachowania wysokości.

Na podstawie dokonanego przy tej sposobności ogólnego przeglądu i porównania kart likwidacyjnych z otrzymanemi od władz wymiarowych odpisami orzeczeń i powiadomieniami o niezastosowaniu norm o przerachowaniu, władze asygnujące sporządzą wykazy osób, których zaopatrzenie nie zostało przerachowane i wykazy te prześlą władzom przeprowadzającym przerachowanie, celem skontrolowania, czy odnośne zaopatrzenie nie zostało przypadkowo przy przerachowaniu pominięte.

2) Zaopatrzenia emerytalne, otrzymywane na zasadzie art. 82, 95, 103 i 108 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r., które—jak wyżej powiedziano — nie podlegają przerachowaniu, zostają zgodnie z art. 3 ust. 4 dekretu z dniem 1 kwietnia 1936 r. zmniejszone o 10%.

W związku z powyższem władze asygnujące, poczynając od tej daty, powinny przekazywać wspomniane zaopatrzenia w odpowiednio zmniejszonej wysokości, bacząc jednak, aby obniżka ta nie była zastosowana do pensyj wdowich, nieprzekraczających 50 złotych, oraz

*) vide komunikat na str. 1109.

do pensyj sierocych, nieprzekraczających 25 złotych miesięcznie (art. 3 ust. 5 dekretu).

Przy sposobności Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że 10% dodatek, przewidziany w art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 czerwca 1934 r. o prawie wyboru zaopatrzenia emerytalnego i o dodatku do uposażenia emerytalnego (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 474) przysługuje wyłącznie emerytowanym funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym, którzy przeszli w stan spoczynku ze służby państwowej polskiej i że wypłacanie tego dodatku emerytom byłych państw zaborczych nie znajduje uzasadnienia w przepisach wspomnianego rozporządzenia.

Z uwagi na to Ministerstwo zarządza niezwłoczne wstrzymanie wypłaty omawianego dodatku tym emerytom byłych państw zaborczych, którym był on dotychczas wypłacany.

**IV. Przedawnienie roszczeń emerytalnych.**

Art. 4 dekretu wprowadza termin prekluzyjny do zgłaszania roszczeń emerytalnych opartych na przepisach ustaw emerytalnych z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 466) i z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 616).

Przepis ten stanowi, że funkcjonarjusze państwowi i zawodowi wojskowi, którzy przestali pełnić służbę w czasie trwania mocy obowiązującej wspomnianych ustaw, tudzież wdowy i sieroty po tych osobach, których uprawnienia emerytalne nie były dotychczas rozpatrywane, a którzy chcą z przysługujących im uprawnień skorzystać, powinni wnieść pisemne zgłoszenia swych roszczeń do 30 czerwca 1936 r.; niezgłoszenie uprawnień w tym terminie powoduje ich wygaśnięcie.

Z brzmienia omawianego przepisu wynika, że merytorycznie mogą być rozpatrywane zgłoszenia tylko tych osób, którym powołane do tego władze nie wydały dotychczas odpowiednich orzeczeń, rozstrzygających ich uprawnienia emerytalne, przyczem zawartego w art. 4 dekretu zastrzeżenia nie należy jednak rozumieć w tym sensie, że nierozpatrzenie przez władzę przed wejściem w życie dekretu roszczeń poprzednio już zgłoszonych nakłada na osobę interesowaną obowiązek ponownego ich zgłaszania.

Osobom, zgłaszającym roszczenia po wejściu w życie dekretu, w przypadkach stwierdzenia, że posiadają one uprawnienia emerytalne należy przyznawać zaopatrzenie emerytalne zgodnie z art. 4 ust. 2 dekretu, to jest od pierwszego dnia miesiąca następującego po dacie zgłoszenia.

**Zarządzenia końcowe.**

Wobec konieczności opracowania dokładnej statystyki zaopatrzeń emerytalnych, wypłacanych ze Skarbu Państwa, Ministerstwo Skarbu poleca, ażeby przy sposobności dokonywanego przerachowania i związanego z tem ogólnego przeglądu akt emerytalnych (cz. III okólnika) Skarbowe władze wymiarowe wypełniły i nadesłały Ministerstwu najpóźniej do końca kwietnia 1936 r. formularze statystyczne według załączonego wzoru (Załącznik Nr. 5). *)

Ponieważ gromadzony materjał statystyczny powinien objąć wszystkich bez wyjątku emerytów cywilnych i wojskowych, tudzież wdowy i sieroty po nich, przeto obowiązek wypełniania wspomnianych formularzy istnieje nietylko w sprawach, w których przerachowania dokonywać będą władze skarbowe, lecz również w sprawach nadsyłanych tym władzom do uzgodnienia przez władze wojskowe, oraz w sprawach, w których wymiar zaopatrzenia nie ulega przerachowaniu (emerytury zaborcze, pensje wdowie do 50 zł., pensje sieroce do 25 zł.). Zarządzenie co do wypełniania omawianych formularzy statystycznych dotyczy odtąd również wszystkich nowych wymiarów zaopatrzeń emerytalnych. Zbierany w ten sposób materjał ma być przedstawiany Ministerstwu w okresach kwartalnych przy każdorazowem dołączeniu imiennego wykazu emerytów, wdów i sierot, których prawa do otrzymywania wygasły w ciągu poprzedzających trzech miesięcy z jakichkolwiekbądź przyczyn.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

---

824.

**OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU**

z dnia 6 grudnia 1935 r.

L. D. I. 67047/ER/35

**w sprawie zmiany w ustawie o zaopatrzeniu inwalidzkiem.**

Do

Izby Skarbowej w Krakowie, Izby Skarbowej w Poznaniu, Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W związku z wejściem w życie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia inwalidzkiego (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 522) Ministerstwo Skarbu poleca przeprowadzić zmiany, wynikające z zastosowania przepisów powołanego dekretu — w takim terminie, aby przekazanie zaopatrzeń pieniężnych za miesiąc kwiecień 1936 r. nastąpiło już w wymiarze ustalonym temi przepisami, oraz aby nie zachodziła potrzeba potrącania w następnych miesiącach po 1 kwietnia 1936 r. (na podstawie art. 27 ustawy) nadpłaconych kwot zaopatrzeń inwalidzkich.

---

*) vide komunikat na str. 1109.

Co do wykonania poszczególnych przepisów dekretu, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, jak następuje:

**Zmiana podstawy wymiaru zaopatrzenia rodzicielskiego** po inwalidach uprawnionych do dodatku kwalifikacyjnego, których śmierć nie pozostawała w związku przyczynowym ze służbą wojskową, może nastąpić tylko przez wydanie nowego orzeczenia, uchylającego (z dniem 31 marca 1936 r.) na podstawie art. 1, 2 i 4 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. poprzednie orzeczenie o przyznaniu zaopatrzenia rodzicielskiego, oraz przez jednoczesne przyznanie od dnia 1 kwietnia 1936 r. zaopatrzenia rodzicielskiego w wymiarze, ustalonym wyłącznie od renty zasadniczej, jaka służyłaby zmarłemu inwalidzie w dniu śmierci (art. 1, p. 5, zdanie drugie dekretu).

Obniżenia zaopatrzeń pieniężnych, wprowadzonego art. 1, p. 8 powołanego dekretu dokona Izba (Wydział Skarbowy) według załączonych tabel stawek zaopatrzenia pieniężnego.

Przepis art. 1 p. 6 dekretu, ustalający jako najwcześniejszy termin uprawnienia do zaopatrzenia pieniężnego dzień 1 kwietnia 1934 r. ma zastosowanie tylko do tych roszczeń, które po **dniu 24 listopada 1935 r.** będą przedmiotem orzekania władz skarbowych, powołanych w I instancji do przyznawania i wymierzania zaopatrzeń pieniężnych na podstawie ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkiem. Powołany przepis dekretu dotyczy zarówno spraw, w których po dniu 24 listopada 1935 r. wydawane będą pierwsze orzeczenia o przyznaniu i wymiarze zaopatrzenia pieniężnego, jak i podań rozpatrywanych po tym dniu, a dotyczących przyznania świadczeń dodatkowych (np. żądanie przyznania zaopatrzenia za okres wcześniejszy od ustalonego w pierwszem orzeczeniu, żądanie przyznania zaopatrzenia pieniężnego na podstawie nowego orzeczenia Inwalidzkiej Komisji Odwoławczej i t. p.).

We wszystkich tych przypadkach termin uprawnienia do zaopatrzenia pieniężnego nie może być wcześniejszy, niż 1 kwietnia 1934 r.

W razie istnienia wątpliwości co do stosowania poszczególnych przepisów dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. zwróci się Izba (Wydział Skarbowy) do Ministerstwa o dalsze wyjaśnienia.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

**2 załączniki.** *)

*) vide komunikat na str. 1109.

## 825.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 grudnia 1935 r.

L. D. III. 18727/3/35

**w sprawie wprowadzenia do obiegu znaczków sądowych nowego wzoru wartości 3 zł.**

Do
wszystkich Kas Urzędów Skarbowych
oraz Urzędów Opłat Stemplowych.

Według obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości, które w najbliższych dniach będzie ogłoszone w Monitorze Polskim oraz w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości, z dniem 1 lutego 1936 r. będą wprowadzone do obiegu znaczki sądowe wartości 3 zł. nowego wzoru.

Opisanie znaczka: rysunek w środkowej części posiada płaszczyznę w ośmiobocznem obramowaniu, na ciemnem tle której widnieje jasna postać kobiety, siedzącej z zawiązanemi oczami, trzymającej w ręku miecz i wagę; u dołu znaczka — pośrodku — w wiązance z laurowych liści umieszczono białą tarczę, na której znajduje się godło Państwa w ciemnem kole; w narożnikach dolnych lewym i prawym widnieją ciemne liczby „3", obok liczb—jasne literki „zł"; w górnej części znaczka nad obramowaniem— na ciemnem tle umieszczono jasny napis „opłata sądowa"; boki znaczka lewy i prawy zajęte są przez pęki związanych rózeg liktorskich, płaszczyzny między rózgami, a ośmiobocznem obramowaniem wypełnione są dębowemi liśćmi stylizowanemi; granice rysunku znaczka zakończone są prostemi linjami; wymiar znaczka: rysunku — 35 × 19,5 mm. oraz całego znaczka z marginesem — 39 × 23 mm.; format znaczka podłużny; kolor znaczka niebiesko-stalowy.

Znaczki stalowe wartości 3 zł obecnie obowiązującego wzoru stracą prawo obiegu z dn. 15 lutego 1936 r., wymieniać zaś je na znaczki nowego wzoru kasy urzędów skarbowych będą mogły w terminie od 1 do 29 lutego 1936 r.

Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo Skarbu poleca kasom urzędów skarbowych, aby przy zamawianiu w miesiącu styczniu 1936 r. znaczków sądowych w Biurze Znaków Wartościowych zamówiły również odpowiednie ilości znaczków nowego wzoru wartości 3 zł.

Wymianę znaczków 3 zł obecnie obowiązującego wzoru na znaczki nowego wzoru w przypadkach nienasuwających wątpliwości co do autentyczności przedłożonych znaczków mają kasy uskuteczniać odręcznie, nie zapisując do dziennika znaków wartościowych ani przyjętych znaczków na przychód ani wydanych na rozchód. O ile jednak przedłożone znaczki nasuwają najmniejsze podejrzenia, że są podro-

bione, względnie oczyszczone z oznak umorzenia, mają kasy znaczki zatrzymać, a przedkładającemu wydać potwierdzenie złożenia treści następującej:

„X. Y. złożył w kasie urzędu skarbowego w Z. sztuk znaczków sądowych po 3 zł, wartości . . . . zł celem wymiany". Odcisk datownika. Podpisy.

Zatrzymane znaczki należy zapisać do specjalnie założonego „wykazu wymiany" znaczków sądowych. Wykaz ten należy założyć na formularzu, przewidzianym na wykaz wymiany znaczków stemplowych po odpowiedniem jego dostosowaniu.

Po upływie terminu wymiany, a więc w pierwszych dniach marca 1936 r. (najpóźniej do dnia 5 marca) wszystkie znaczki wątpliwe co do ich autentyczności (każda pozycja oddzielnie opakowana i oznaczona imieniem i nazwiskiem albo firmą tudzież adresem osoby, która złożyła znaczki do wymiany) mają kasy przesłać do Oddziału Ekspertyz Banku Polskiego w Warszawie ul. Sanguszki Nr. 1.

Oddział Ekspertyz zwróci urzędowi skarbowemu tylko te znaczki, co do których stwierdzi, że są podrobione lub że z nich usunięto oznaki umorzenia. Odpowiedź Oddziału Ekspertyz będzie więc ujęta bądź w tę formę, że ekspertyza co do żadnego z otrzymanych znaczków nie dała wyniku ujemnego, bądź w tę formę, że ekspertyza nie dała wyniku ujemnego z wyjątkiem znaczków, wymienionych w wykazie, sporządzonym przez Oddział Ekspertyz, a wskazującym pozycję wykazu wymiany, imię i nazwisko (firmę, nazwę) petenta i łączną wartość znaków sądowych oraz podającym ekspertyzę i jej uzasadnienie.

Po otrzymaniu odpowiedzi od Oddziału Ekspertyz kasa uskuteczni wymianę tych pozycji, ekspertyza których nie dała ujemnego wyniku, zwrócone zaś znaczki uznane za podrobione lub oczyszczone łącznie z ekspertyzą prześle do właściwego sądu celem pociągnięcia winnego (winnych) do odpowiedzialności sądowej.

W dniu 1 marca 1936 r., po ukończeniu operacji kasowych kasy wyeliminują z ogólnego zapasu znaczków sądowych wszystkie znaczki wartości 3 zł starego wzoru i ogólną ich wartość wypiszą na rozchód we właściwym dzienniku znaczków wartościowych, same zaś znaczki przechowywać będą oddzielnie od znaczków nadających się do obiegu do czasu zniszczenia ich przez specjalną komisję.

Komisja, wobec której znaczki sądowe starego wzoru wartości 3 zł mają być zniszczone winna się składać z przedstawiciela władzy sądowej w osobie sędziego, delegowanego przez kierownika miejscowego Sądu Grodzkiego.

O miejscu i terminie wycofanych z obiegu znaczków sądowych, naczelnik urzędu skarbowego winien powiadomić Kierownika miejscowego Sądu Grodzkiego, naczelnika urzędu i kierownika działu rachunkowo-kasowego.

Protokół zniszczenia należy sporządzić w 3 egzemplarzach, z których jeden ma być dołączony do dziennika znaków wartościowych jako usprawiedliwienie dokonanego w dn. 1 marca rozchodu, drugi ma być doręczony przedstawicielowi władzy sądowej, trzeci pozostanie w aktach kasy. Zniszczenie ma być dokonane najpóźniej do dnia 15 marca 1936 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

---

826.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 21 grudnia 1935 r.

L. D. III. 18874/4/35

**w sprawie nadsyłania wyciągów i sprawozdań o Bonach Funduszu Inwestycyjnego.**

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Przewidziane w § 21 przepisów rachunkowych i kasowych, regulujących obrót Bonami Funduszu Inwestycyjnego wyciągi z konta „Wypłaty w Bonach Funduszu Inwestycyjnego", oraz w § 22 punkty a, b i c sprawozdania o Bonach wylosowanych i wypłaconych premjach za Bony wylosowane za miesiąc czerwiec i grudzień każdego roku winny być nadsyłane do Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu najpóźniej do dnia 6-go następnego miesiąca po sprawozdawczym.

Termin nadsyłania wymienionych sprawozdań i wyciągów za inne miesiące pozostaje bez zmiany.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

## 827.

### OKÓLNIK T. 70 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 listopada 1935 r.

L. D. IV. 33635/2/35

**w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1082 i 1099 taryfy celnej).**

*Do*

*wszystkich Dyrekcji Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.*

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Spotykane są dwa zasadnicze rodzaje wrębówek, a mianowicie: wrębówki z napędem elektrycznym, czyli takie, które posiadają wbudowany nieodłączalny silnik elektryczny, i wrębówki z napędem pneumatycznym, czyli takie, które posiadają wbudowany nieodłączalny silnik pneumatyczny.

Ponieważ wrębówki powyższe są ściśle przystosowane do pracy zapomocą odmiennych silników i bez zmiany konstrukcji samej wrębówki nie można zastąpić silnika elektrycznego pneumatycznym i odwrotnie, należy kompletne wrębówki elektryczne przydzielać do poz. 1099 taryfy celnej, gdyż tego rodzaju maszyny z nieodłączalnym napędem elektrycznym są objęte powołaną pozycją, a kompletne wrębówki z napędem nieelektrycznym należy przydzielać do poz. 1082 taryfy celnej, gdyż tego rodzaju wrębówki nie są osobno wymienione, a pozycja 1082 obejmuje wszelkie maszyny osobno niewymienione.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 18 grudnia 1935 r. Nr. 290, poz. 376).

## 828.

### OKÓLNIK T. 76 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9 grudnia 1935 r.

L. D. IV. 34380/2/35

**w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1170 tar. cel).**

*Do*

*wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.*

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Aparaty do chlorowania wody w rurociągach, ściekach fabrycznych i t. p., składające się z drewnianej oszklonej szafki z wbudowaną wewnątrz aparaturą, w skład której wchodzą szklane naczynia, szklane rurki łączeniowe, manometr, termometr i t. p., o łącznej wadze około 15 kg, należy clić według poz. 1170 taryfy celnej.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 18 grudnia 1935 r. Nr. 290, poz. 377).

## 829.

### OKÓLNIK T. 69 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 listopada 1935 r.

L. D. IV. 33363/2/35

**w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1169 p. 2 i 4 t. c.).**

*Do*

*wszystkich Dyrekcji Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.*

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Maszyny do rachowania (liczenia), wymienione w poz. 1169 p. 2 t. c., są to maszyny konstrukcyjnie zbliżone do maszyn do pisania i pracujące za pomocą pisania (odbijania) cyfr.

Maszyny do liczenia, wymienione w p. 4 poz. 1169 t. c., są to specjalne maszyny używane wyłącznie przy obliczeniach statystycznych, których zadaniem jest nie wypisywanie cyfr lecz dziurkowanie kartek statystycznych, segregowanie ich stosownie do tych dziurek i następnie automa-

tyczne obliczanie ilości odpowiednio wydziurkowanych kartek.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 19 grudnia 1935 r. Nr. 291, poz. 378).

---

## 830.

## OKÓLNIK T. 72 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 listopada 1935 r.

L. D. IV. 33723/2/35

**w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1084 p. 8 t. c.).**

*Do*
*wszystkich Dyrekcji Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.*

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Tarcze zębate dla przekładni kołowcowych podlegają ocleniu według poz. 1084 p. 8 lit. odp. tar. cel., jako koła zębate.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 19 grudnia 1935 r. Nr. 291, poz. 379).

---

## 831.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 listopada 1935 r.

L. D. IV. 32813/2/35

**w sprawie stosowania ceł konwencyjnych do tkanin bawełnianych, objętych pozycją 616 taryfy celnej przywozowej.**

*Do*
*wszystkich Dyrekcji Ceł, Urzędów Celnych, Inspektoratu Cel w Gdańsku.*

Umowa handlowa polsko - angielska z dnia 27 lutego 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 380 z r. 1935) przewiduje w Liście Pierwszej osobne stawki celne konwencyjne dla tkanin bawełnianych drukowanych w osnowie z pozycji 616 taryfy celnej.

W związku z powyższem Ministerstwo Skarbu wyjaśnia:

Wszystkie tkaniny bawełniane, objęte pozycją 616 taryfy celnej, skoro zostały wykonane na osnowie drukowanej, korzystają ze stawek konwencyjnych, ustalonych w powołanej wyżej umowie, dla tkanin bawełnianych drukowanych w osnowie, niezależnie od rodzaju i stopnia wykończenia przędzy bawełnianej, użytej jako wątek i ewentualnie jako dodatkowe nitki osnowy do wyrobu tych tkanin.

Przykład: tkanina bawełniana, objęta pozycją 616 p. 1 lit. „b" taryfy celnej, posiada osnowę drukowaną, a wątek wykonany z przędzy różnokolorowej — tkanina taka korzysta ze stawki konwencyjnej, ustalonej w umowie polsko-angielskiej dla tkanin bawełnianych drukowanych w osnowie, — t. j. ze stawki konwencyjnej w wysokości 245 zł za 100 kg wagi netto.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 20 grudnia 1935 r. Nr. 292, poz. 380).

---

## 832.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 grudnia 1935 r.

L. D. IV. 32862/2/35

**w sprawie stosowania tabeli tarowej.**

*Do*
*wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych, Inspektoratu Ceł w Gdańsku.*

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że dla ustalenia wagi wymiarowej netto towarów, nadchodzących w opakowaniu, a objętych poz. poz. 124 p. p. 1 i 2, 211 p. p. 1 i 2, 212 p. p. 1 i 2 lit. „a" i „b", 216 p. 2, 221 p. p. 1 i 2 i 222 p. 1 lit. „b" i p. 2 taryfy celnej w brzmieniu nadanem tym pozycjom i punktom rozporządzeniem Rady Ministrów z dn. 13 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 390 z r. 1935) należy posługiwać się tabelą tarową, stanowiącą załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 9 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 833 z r. 1934).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 23 grudnia 1935 r. Nr. 294, poz. 384).

---

833.

**OKÓLNIK T. 78 MINISTERSTWA SKARBU**

z dnia 13 grudnia 1935 r.

L. D. IV. 34667/2/35

**w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1072 p. 2).**

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Maszynę-automat do wyrobu kopert z papieru poprzednio naciętego przez inną maszynę należy przydzielać do poz. 1072 p. 2 taryfy celnej.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 24 października 1935 r. Nr. 295, poz. 386).

834.

**OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU**

z dnia 23 grudnia 1935 r.

L. D. IV. 33698/3/35

**w sprawie zmiany § 14 p. 2 Okólnika L. D. IV. 16979/3/35 z dnia 28 maja 1935 r.**

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W okólniku Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 16979 3/35 z dnia 28 maja 1935 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 15, poz. 361), zmienionym częściowo okólnikiem Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 30501/3/35, z dnia 14 listopada 1935 r., (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 32, poz. 720) zmienia się § 14 ust. 2 w sposób następujący:

„Jeżeli na towary nadeszłe w przesyłkach pocztowych, jak również w przesyłkach lotniczych przedstawione zostanie pozwolenie przywozu, zawierające co do sposobu przewozu pewne warunki, np. żądanie bezpośredniości konosamentu, które nie mogą mieć zastosowania ze względu na charakter przewozów pocztowych lub lotniczych, wówczas warunki takie należy uważać za nieistniejące".

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

835.

**OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU**

z dnia 23 grudnia 1935 r.

L. D. IV. 34723/2/35

**w sprawie obliczania złożonych stawek celnych konwencyjnych.**

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł i Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z zapytaniami niektórych Dyrekcyj Ceł Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że postanowienia zawarte w wykazie zniżek celnych, stanowiącym załącznik do okólnika z dn. 3 listopada 1933 r. L. D. IV. 28731/2/33, a skorygowanym okólnikami z dn. 29 maja 1934 r. L. D. IV. 14633/2/34, z dn. 26 października 1934 r. L. D. IV. 33601/2/34, z dn. 11 maja 1935 r. L. D. IV. 3828/2/35 i z dnia 7 października 1935 r. L. D. IV. 27633/2/35, — odnośnie sposobu obliczania złożonych stawek celnych konwencyjnych t. j. stawek celnych złożonych ze stawki dla podstawowego materjału i dodatku należy zmienić w myśl okólnika z dn. 7 czerwca 1935 r. L. D. IV. 17189/3/35 (Dz. Urz. Nr. 18, poz. 419 z 1935 r.), to znaczy, że o ile materjał podstawowy korzysta ze zniżki konwencyjnej, dodatek (ew. obniżony konwencją) należy obliczać od cła konwencyjnego i dodawać do tegoż cła.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

836.

**OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU**

z dnia 21 grudnia 1935 r.

L. D. IV. 35968/3/35

**w sprawie specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-niemieckiego.**

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Nawiązując do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 18 listopada 1935 r. (Mon. Polski

Nr. 264, poz. 327 oraz Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 32, poz. 718) oraz do okólników Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 32501/3/35 z dnia 18 listopada 1935 r. (Mon. Polski Nr. 264, poz. 326 i Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 32, poz. 721) i L. D. IV. 33299/3/35 z dnia 27 listopada 1935 r. (Mon. Polski Nr. 288, poz. 370 i Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 33, poz. 761) w sprawie specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-niemieckiego, Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

I. Zwalnia się od obowiązku przedstawiania świadectw rozrachunkowych przy przywozie lub wywozie następujących towarów:

a) towarów, objętych poz. 836, 837, 838, 839, 842 p. 1, 2 i 3, 843 i z poz. 1163 globusy, nadchodzących z Rzeszy Niemieckiej pod adresem firm, wymienionych w załączonym spisie;

b) towarów, wymienionych w ust. a, wysyłanych do Rzeszy Niemieckiej, przyczem nie stosuje się tu żadnego ograniczenia co do nadawców względnie odbiorców;

c) wydawnictw i dzieł naukowych oraz innych przedmiotów nadsyłanych bezpłatnie lub w drodze wymiany dla zakładów naukowych, muzeów, bibljotek publicznych oraz urzędów i instytucyj państwowych i samorządowych, jeżeli zarząd zakładu, muzeum lub bibljoteki względnie urząd, instytucja państwowa albo samorządowa poświadczy na piśmie, że przedmioty te zostały nadesłane bezpłatnie lub w drodze wzajemnej wymiany;

d) towarów, wysyłanych do Rzeszy Niemieckiej pod adresem polskich lub obcych przedstawicielstw dyplomatycznych oraz urzędów konsularnych;

e) prób towarów, stanowiących przedmiot monopolów państwowych, a nadchodzących pod adresem zarządu monopolu, jeżeli zarząd monopolu poświadczy na piśmie, że próby te zostały przesłane bezpłatnie;

f) książeczek czekowych banków niemieckich (uwaga do p. 3 poz. 845 t. c) nadsyłanych do polskiego obszaru celnego;

g) matryc tekturowych, objętych uwagą do p. 6 poz. 1009 taryfy celnej, przywożonych z Rzeszy Niemieckiej do polskiego obszaru celnego oraz wywożonych z polskiego obszaru celnego do Rzeszy Niemieckiej;

h) artykułów żywnościowych, wywożonych przez mieszkańców pogranicza na sprzedaż w sąsiednim pasie granicznym, lub zakupionych w pasie granicznym polskiego obszaru celnego, jeżeli wartość tych przedmiotów w jednej przesyłce nie przekracza kwoty 50 zł.; ulgę powyższą stosuje się niezależnie od ułatwień, przewidzianych w umowach o małym ruchu granicznym.

II. Przy wywozie do Rzeszy Niemieckiej towarów podlegających specjalnej kontroli, których wartość nie przekracza kwoty:

a) 20 zł. — jeżeli chodzi o towary, wywożone drogami kołowemi,

b) 50 zł. — jeżeli chodzi o towary, wywożone w inny sposób (np. pocztą, koleją i t. p.)

strony nie są obowiązane przedkładać świadectw rozrachunkowych; jeżeli jednak przy tych przesyłkach świadectwo takie zostanie przedłożone, wówczas urząd celny powinien je załatwić w myśl obowiązujących przepisów.

Przy określaniu wartości towarów należy kierować się wartością, wskazaną w dokumentach przewozowych, a gdyby tych nie było, cenami towarów na rynku krajowym. Nieprzedstawienie świadectwa rozrachunkowego przy odprawie celnej towarów o wartości wyżej wskazanej, oznacza, że eksporter rezygnuje z otrzymania zapłaty w drodze rozrachunku polsko - niemieckiego. Ułatwienie powyższe stosuje się niezależnie od ulgi, przewidzianej w ust. I p. h.

III. Upoważnia się naczelnika urzędu celnego lub jego zastępcę do zezwalania na dokonanie odprawy celnej przywozowej przesyłek pocztowych, o wartości nieprzekraczającej kwoty 70 zł. bez świadectwa rozrachunkowego, jeżeli odbiorca przesyłki złoży w 2-ch egzemplarzach pisemne zobowiązanie, że należność za przesyłkę ureguluje w ciągu dni dziesięciu, w sposób, przewidziany umową rozrachunkową polsko-niemiecką z dnia 4 listopada 1935 r. t. j. w Polskiem Towarzystwie Handlu Kompensacyjnego; w zobowiązaniu tem odbiorca powinien stwierdzić, że zastosuje się do „Tymczasowych Informacji dla importerów towarów niemieckich", wydanej przez wymienione Towarzystwo. Ulgę niniejszą można zastosować tylko w stosunku do osób lub firm dających zupełną gwarancję, że zobowiązania dotrzymają albo w stosunku do osób, które przedstawią porękę (gwarancję) ze strony organizacyj lub instytucyj gospodarczych (np. izby przemysłowo-handlowej, izby rzemieślniczej i t. d.). Jeden egzemplarz zobowiązania, po odnotowaniu na nim ilości i jakości taryfowej towaru oraz wartości, wskazanej w dokumentach handlowych względnie przewozowych, należy odesłać wraz z poręką, jeżeli została przedstawiona do Polskiego Towarzystwa Handlu Kompensacyjnego w Warszawie, drugi natomiast egzemplarz zobowiązania należy dołączyć do dokumentów odprawy celnej. Przepis niniejszy ważny jest na czas przejściowy do dnia 8 stycznia 1936 r. i może być stosowany przez urzędy celne położone na obszarze Rzeczypospolitej w stosunku do odbiorców zamieszkałych na tym obszarze, zaś przez urzędy celne, podległe Dyrekcji Ceł w Gdańsku — w stosunku do odbiorców mających zamieszkanie na obszarze W. M. Gdańska.

IV. Zwolnienie od obowiązku przedstawienia świadectw rozrachunkowych przy przesyłkach, których wartość nie przekracza kwoty 3 zł., przewidziane w okólniku L. D. IV. 33299/3/35 z dnia 27 listopada 1935 r., rozszerza się również na przesyłki nadchodzące w ruchu kolejowym, powietrznym, drogowym, żeglugowym i morskim.

V. W przypadkach, przewidzianych w § 3 ust. 1 b okólnika L. D. IV. 32501/3/35 z dnia 18 listopada 1935 r. (towary pochodzące z kraju trzeciego i nadane w Rzeszy Niemieckiej), urząd celny może odstąpić od żądania zaświadczenia o niewejściu towaru do wolnego obrotu, jeżeli z rodzaju towaru wynika niewątpliwie, że pochodzi z innego kraju a nie z Rzeszy Niemieckiej (np. owoce południowe, bawełna, juta, kawa, kakao i t. p.). Ulga powyższa nie dotyczy tych przypadków, gdy dany rodzaj towaru jest produkowany jednocześnie i w kraju trzecim i w Rzeszy Niemieckiej (np. skóry surowe).

VI. a) Przy wywozie i przywozie drogą morską towarów jednogatunkowych, podlegających ocleniu według jednej pozycji taryfy celnej, świadectwo rozrachunkowe może być częściowo wykorzystane, nie więcej jednak niż przy 5 odprawach celnych w urzędach celnych morskich tego samego portu; w tych przypadkach odcinek kontrolny oraz odcinek dla eksportera załatwia urząd celny, dokonywający ostatniej odprawy celnej.

b) Przy odprawie celnej przywozowej i wywozowej przesyłek pocztowych, zgłoszonych do odprawy celnej w jednym i tym samym urzędzie celnym, świadectwo rozrachunkowe może być częściowo wykorzystane, nie więcej jednak jak przy 5 odprawach celnych.

c) Przy wywozie i przywozie drogą powietrzną towarów jednogatunkowych, podlegających ocleniu według jednej pozycji taryfy celnej, świadectwo rozrachunkowe może być częściowo wykorzystane, nie więcej niż przy 5 odprawach celnych, pod warunkiem, że wszystkie odprawy celne dokonane będą w jednym i tym samym urzędzie celnym.

VII. Jeżeli w świadectwie rozrachunkowem wskazano, że towar ma być odprawiony warunkowo, — to na podstawie takiego świadectwa nie może być dokonana odprawa celna ostateczna.

VIII. Jednocześnie wyjaśnia się, iż przepis § 10-d okólnika L. D. IV. 32501/3/35 z dnia 18 listopada 1935 r., dotyczący uwzględniania nadwyżek, ma zastosowanie nietylko przy odprawie celnej przywozowej, ale również przy odprawie celnej wywozowej.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

**Załącznik** do okólnika Min. Skarbu L. D. IV. 35968/3/35.

## S P I S

firm, które mogą otrzymywać artykuły księgarskie bez świadectw rozrachunkowych.

| | |
|---|---|
| Bielsko: | Księgarnia „Kresy", A. Wolamin |
| „ | Bracia Hohn, ul. Wzgórze 1 |
| Bojanowo: (Poznań) | Max Bernhard |
| Bydgoszcz: | Bracia Barańscy, ul. Gdańska 12 |
| „ | N. Gieryn, Księgarnia Bydgoska Pl. Teatralny 3 |
| „ | I. Idzikowski, ul. Gdańska 16/17 (nuty) |
| „ | E. Globig Nachf., Inh. Eddy Popitz, ul. Długa 75 |
| „ | E. Hecht Nachf., Inh. Curt Deuserm, ul. Gdańska 27 |
| „ | Johnes Buchhandlung, Pl. Wolności 1, ul. Gdańska |
| „ | Oswald Wernicke, ul. Dworcowa 7 |
| Chodzież: | Berta Loll, Rynek 20 |
| Chojnice: | Max Bennewitz |
| Chorzów: | Grzesiewski, ul. Gimnazjalna 5 |
| „ | J. Mathea, ul. 3-go Maja 11 |
| „ | Paul Gartner, ul. Wolności 7 |
| „ | Bruno Glatzel, ul. Wolności 43 |
| „ | Alfons Hejosek, ul. 3-go Maja 3 |
| Cieszyn: | Księgarnia „Kresy" |
| Czarnków: | I. Deuss, Ihn. Aleksander Deus |
| Częstochowa: | F. Rolnicki |
| „ | W. Nagłowski i S-ka, ul. Najśw. Panny Marji 33 |
| Gdańsk: | Akademische Buchhandlung Getr. Rahn, Baumbachallee 1 |
| „ | Christl. Buch - und Kunsthandlung, Johannisgasse 18 |
| „ | Roman v. Czarliński, Nachfl. A. J. Pilarczyk, Töpfergasse 39 |
| „ | Carl Dahmcke, Dominikswall 4 |
| „ | Danz. Buchhandlungs-u. Reklamebüro G. m. b. H., Kassub. Markt 21 u. Standgraben 1 |
| „ | Danziger Verlagsgesellschaft m. b. H. Paul Rosenberg, Langgasse 40 |
| „ | Ev. Missionsbuchhandlung, Langgarten 88 |
| „ | Hansa - Buchhandlung, Langgasse 67 |
| „ | A. W. Kafemann G. m. b. H., Pädag. Verlag, Ketterhagergasse 4 |
| „ | Dr. B. Lehmann, Ziegengasse 11 |
| „ | Rob. Markiewicz, Heil. Geistgasse 87/89 |

| | |
|---|---|
| Gdańsk | Leon Rapoport, Zoppot, Seestrasse 63, Inh. Thea Stachowiak |
| " | Rats-Buchhandlung Martin Kloschies, Ziegengasse 9 |
| " | A. Spiro, Inh. Eugen. Spiro, Neugarten 35 |
| " | Georg Stilke, Langfuhr, Adolf Hitlerstr. 31 und Langgasse 27 |
| " | Westpreussischer Verlag A. G., Am Sande 2 |
| " | Ziemssens Buchhandlug Inh. R. Kiesslich, Zoppot, Markt 12 |
| " | M. Bruckstein et Co., Langermarkt 22 |
| " | Verlag der Danziger Vorposten G. m. b. H. |
| " | Roland Bochert, Oliva, Bahnstrasse 3a |
| " | Gustaw Krosch, Heil Geistgasse 84, |
| " | Eduard Westphal, Lastadie 35b |
| " | Landespostverwaltung der Freien Stadt Danzig |
| " | Dz. Vorposten Buchhandlung |
| Gdynia: | M. Niemiarkiewicz, Skwer Kościuszki |
| Gniezno: | J. Weiss, ul. Chrobrego 38 |
| Grudziądz: | Bracia Bażańscy, ul. Lipowa 1 |
| " | Arnold Kriedte, ul. Mickiewicza 10 |
| " | A. G. Roethe'sche Buchhandlung, ul. Stara 22 |
| " | E. Rutkowska, ul. Sienkiewicza 7 |
| Inowrocław: | Stefan Knast |
| Janowiec: | A. Kietzmann |
| Katowice: | E. Górski, ul. Młynarska 4 |
| " | Księgarnia Katolicka, ul. św. Jana 14 |
| " | Tadeusz Mikulski |
| " | Kattowitzer Buchdruckerei und Verlags S. A., ul. 3-go Maja 12 |
| " | A. Krauss, ul. Młyńska 2 |
| " | Kronen Buchhandlung, ul. Piłsudskiego 3 |
| " | Firma „Haga" |
| Kraków: | Gebethner i Wolff, Rynek |
| " | D. E. Friedlein, Rynek 17 |
| " | S. Goldman, ul. Szewska 17 |
| " | S. A. Krzyżanowski, linja A-B |
| " | Fr. Ebert, Sławkowska 3 (nuty) |
| " | Księgarnia T-wa Księg. Kol. „Ruch" |
| " | Księgarnia Krakowska Sp. z o. o., ul. św. Krzyża 13 |
| Leszno: | O. Eisermann |
| Lublin: | Księgarnia św. Wojciecha, ul. Krakowskie Przedm. 43 |
| " | Z. Budziszewski, ul. Krakowskie Przedm. 29 |
| Lubliniec: | St. Liberski |
| Lwów: | Gubrynowicz i Syn, właśc. A. Krawczyński, pl. Katedralny 9 |
| " | Księgarnia Pedagogiczna H. Łopieński i R. Spineter, ul. Batorego 26 |
| " | Księgarnia Polska B. Połonieckiego, ul. Akademicka 2q |
| " | Księgarnia Techniczna M. Goetta następcy, Kopernika 26 |
| " | G. Seyfarth, Skład nut, ul. Akademicka 6 |
| " | „Dom" Sp. Wydawnicza, ul. Zielona 11 |
| " | Księgarnia „Nowości", ul. Kopernika 3 |
| " | Tow. Księgarń Kolejowych „Ruch", ul. Romanowicza 11 |
| " | Dom Verlagsgesellschaft, ul. Zielona 11 |
| " | Księgarnia Lwowska, Akademicka 10 |
| " | Księgarnia Książnica Atlas, Czarneckiego 12 |
| Łódź: | Gebethner i Wolf, Piotrkowska 105 |
| " | Księgarnia „Czytaj", ul. Narutowicza 2a |
| " | Karol Naumiller, ul. Piotrkowska 61 |
| " | L. Ch. Percyk, ul. Piotrkowska 193 |
| " | G. E. Ruppert, ul. Główna 21 |
| " | S. Seipelt, ul. Piotrkowska 47 |
| " | Max Renner, ul. Piotrkowska 165 |
| " | G. E. Ruppert, ul. Główna 21 |
| " | „Libertas" Verlagsgesellschaft, ul. Piotrkowska 78 |
| " | E. Buchholz, ul. Piotrkowska 56 |
| " | Księgarnia „Przyszłość", ul. Ks. Skorupki 1 |
| " | E. Krokocki, Księgarnia, ul. Piotrkowska 183 |
| Łuck Woł.: | Firma Atlas, Buchhandlung, ul. Sienkiewicza 42 |
| Międzychód n/Wartą: | H. Buchwald Inh. Gerhard Buchwald |
| Nakło n/Nog.: | Otto Brewing |
| Nowe woj. Pom.: | W. Wesołowski, Księgarnia |
| Ostrzeszów: | Księgarnia „Rozwój" L. Rozmarynowski |
| Pabjanice: | E. Keil |
| Płock: | B-cia Detrychowie, ul. Kościuszki 4 (nuty) |
| Pelplin woj. Pom.: | Drukarnia i Księgarnia |
| Poznań: | B. Chrzanowski, ul. św. Marcina 70 |
| " | A. Cybulski, ul. św. Marcina 9/10 (nuty) |
| " | J. Dippel, pl. Wolności 11 (nuty) |

| | |
|---|---|
| Poznań | Gebethner i Wolff, ul. Ratajczaka 36 |
| " | Górski i Tetzlaw, pl. Wolności 7 |
| | Jan Jachowski, Księgarnia Uniwersytecka, Kantaka 6 |
| " | J. Leitgeber, Al. Marcinkowskiego 18 |
| " | Pol. Tow. Księg. Kol. „Ruch" |
| " | Druk. i Księg. św. Wojciecha, Al. Marcinkowskiego 22 |
| " | Księgarnia S-ki Pedagogicznej S. A., Podgórna 7 |
| " | Druk. i Księg. św. Wojciecha, św. Marcina 69 |
| " | Evgl. Veriensbuchhandlung, ul. Wjazdowa 8 |
| " | E. Rechfeld'sche Buchhandlung, ul. Kantaka 5 |
| " | F-ma „Kosmos", ul. Zwierzyniecka 6 |
| " | Günther Roettger, ul. Kantaka |
| " | W. Wilak, Księgarnia, Podgórna 10 |
| Radom: | E. Suchański |
| Rawicz: | Kurt Stephan, Rynek 11 |
| Rogoźno: | Julius Fiebig |
| Rybnik: | M. Basista, ul. Kościelna 11 |
| " | „Polonja", Spółka Wydawnicza |
| Ryczywół: | Frieda Koch |
| Rzeszów: | Wł. Uzarski |
| Siemianowice: | Aleksander Ludwig, ul. Bytomska 1 |
| Śmigiel: | Emil Langner |
| Stanisławów: | R. Jasielski |
| Świecie: | Wł. Lubowski, Księgarnia |
| Świętochłowice: | Emma Glatzel, ul. Wolności 23 |
| Tarnowskie Góry | Alfred Adolph, ul. Krakowska 7 |
| Tczew: | Else Zentgraf |
| Toruń: | W. Wojciechowski |
| " | B. Westphal, ul. Szeroka 10—12 |
| Warszawa: | M. Arct, Nowy Świat 35 |
| " | Instytut Wyd. „Bibljoteka Polska", Nowy Świat 23/25 |
| " | G. Dorn, ul. Zielna 51 |
| " | L. Idzikowski, ul. Marszałkowska 119 (nuty) |
| Warszawa: | Gebethner i Wolff, Krakowskie Przedm. 15 |
| " | Gebethner i Wolff, Komis—hurt, Zgoda 12 |
| " | Główna Księgarnia Wojskowa, Nowy Świat 69 |
| " | F. Grąbczewski, Krak. Przedm. 1 (nuty) |
| " | W. Michalski i S-ka, dawniej Książnica Atlas, Nowy Świat 59 |
| " | Nasza Księgarnia S. A., Świętokrzyska 18 |
| " | Księgarnia Naukowa S. Orenstein, Marszałkowska 132 |
| " | Księgarnia Techniczna, Czackiego 3 |
| " | Księgarnia św. Wojciecha, Al. Jerozolimska 39 |
| " | W. Mietke, Wspólna 10 |
| " | Księgarnia Rolnicza, Tow.Ośw. Rolniczej, Mazowiecka 10 |
| " | Pol. Tow. Księgarń Kol. „Ruch", Al. Jerozolimskie 63 |
| " | Składnica Księgarska, J. Nowicki, Krak. Przedm. 17, oddz. „Centrala czasopism zagranicznych" (nuty) |
| " | Towarzystwo Wydawnicze, ul. Mazowiecka 12 |
| " | Trzaska, Ewert i Michalski, Hotel Europejski |
| " | Verbum, Sp. z o. o., ul. Moniuszki 8 |
| " | Sroczyński i S-ka, ul. Marszałkowska 91 |
| " | Prebucki i Płocha, Miodowa 1 |
| Wilno: | Księgarnia św. Wojciecha, ul. Dominikańska 4 |
| " | Gebethner i Wolff, Mickiewicza 6 |
| " | J. Girszowski, ul. Zamkowa 13 |
| " | J. Zawadzki, Zamkowa 22 |
| " | K. Rutski, Wileńska 38 |
| " | Pol. Tow. Księg. Kol. „Ruch" |
| Wolsztyn: | E. J. Scholz Wwe. |

## 837.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 23 grudnia 1935 r.

L. D. IV. 35895/1/35

**w sprawie decyzji urzędów celnych, uchylonych w drodze nadzoru.**

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

I. Zdarzają się częstokroć wypadki, iż w razie sporu taryfowego, wszczętego na skutek decyzji I instancji spowodu odmiennego stanowiska strony i Urzędu Celnego w przedmiocie taryfowej przynależności (taryfikacji) zgłoszonego do odprawy celnej towaru, Ministerstwo Skarbu, rozstrzygając zażalenia stron, wnoszone na podstawie art. 130 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z roku 1933) i § 225 rozporządzenia wykonawczego do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820 z roku 1934) i po zbadaniu prób towaru dochodzi do przekonania, że zarówno ustalona przez Urząd Celny jak i żądana przez stronę pozycja taryfy celnej jest nieprawidłowa i zastosowanie jej nie znajduje uzasadnienia prawnego w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 732 z roku 1932).

W tych to wypadkach Ministerstwo Skarbu, aby nie pozbawiać strony prawa odwołania się do drugiej instancji w postępowaniu administracyjnem oraz nie umniejszać jej praw i możliwości obrony w ewentualnem postępowaniu kasacyjnem przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym, a nadto, chcąc dać stronie możność wypowiedzenia się i podniesienia zarzutów co do pozycji taryfy celnej, mającej być w danym wypadku zastosowaną, nie wydaje orzeczeń ostatecznych w administracyjnym toku instancji, lecz uchyla w trybie nadzoru, na podstawie § 232 rozporządzenia wykonawczego do prawa celnego, decyzje urzędów celnych w części dotyczącej taryfikacji towarów i wydaje orzeczenia informacyjne (dla urzędów celnych), zawierające pouczenie jak właściwie należy clić towar co do którego, w danym wypadku, zastosowana przez Urząd Celny pozycja taryfy celnej jest przez strony kwestjonowana.

Kierując się wskazówkami, zawartemi w orzeczeniu informacyjnem Ministerstwa Skarbu, Urząd Celny winien zmienić swój pierwotny wynik rewizji celnej i powiadomić o tem stronę interesowaną z wyraźnem zaznaczeniem iż, jest to nowa decyzja Urzędu w części dotyczącej taryfikacji towaru zrewidowanego według odnośnego zgłoszenia celnego, powzięta w miejsce pierwotnego ustalenia przynależności taryfowej uchylonego przez Ministerstwo Skarbu, w drodze nadzoru, na podstawie § 232 rozporządzenia wykonawczego do prawa celnego **na skutek zażalenia** strony i że przysługuje jeszcze prawo odwołania się od tej decyzji do wyższej instancji skarbowej na mocy art. 130 prawa celnego.

II. Decyzje Ministerstwa Skarbu wydawane, w trybie § 232 rozporządzenia wykonawczego do prawa celnego, z urzędu lub na skutek zapytania urzędów celnych **(a nie spowodu zażalenia strony)** o ile dotyczą towarów wydanych już do wolnego obrotu nie powinny być komunikowane stronom z uwagi na to, że nie mogą one mieć żadnego wpływu na dokonaną odprawę celną, a to ze względu na postanowienia art. 121 p. 1 prawa celnego, w myśl którego zmiana wyniku rewizji i wymiaru należności celnych po wydaniu towaru do wolnego obrotu może mieć miejsce jedynie w wypadku wniesienia zażalenia przez stronę.

III. W związku z powyższem wyjaśnia się, iż w przypadkach uchylenia, w trybie nadzoru, decyzji urzędów celnych spowodu nieprawidłowego zastosowania przez Urząd Celny pozycji taryfy celnej — nie należy obciążać stron kosztami postępowania, przewidzianemi w ustępie 6 § 231 rozporządzenia wykonawczego do prawa celnego (jak np. koszta przesłania prób, ich opakowanie, ewent. analiz i t. p.) niezależnie od tego, czy decyzja władzy powzięta została „z urzędu", czy też na skutek zapytania Urzędu Celnego lub ze względu na zażalenie strony.

Nie dotyczy to jednak kosztów składowego, które zwrotowi nie podlegają, ponieważ stosownie do postanowień § 227 część I lit. „g i h" przepisów wykonawczych do prawa celnego strona może podjąć towar z magazynów Urzędu Celnego, nie wyczekując decyzji Ministerstwa Skarbu i w ten sposób ma możność uniknięcia ewentualnych kosztów składowego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

## 838.

### OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 grudnia 1935 r.

L. D. IV. 35033/3/35

**w sprawie wypełniania kart statystycznych przy przywozie z Włoch i posiadłości włoskich.**

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 13 listopada 1935 r. o ograniczeniach obrotu towarowego z Włochami oraz posiadłościami włoskiemi (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 510, tekst ogłoszony również w Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 32, poz. 716), poleca się, aby w przypadkach przywozu z Włoch i posiadłości włoskich, przewidzianych w ustępie 2 paragrafu 1-go powyższego rozporządzenia, zawsze była podawana na kartach statystycznych wzoru Nr. Nr. 1, 5, 8 i 10 oraz na oznajmieniach statystycznych (trzeci egzemplarz wyniku rewizji) podstawa prawna przywozu.

Za podstawę prawną należy uważać w poszczególnych przypadkach:

1) stwierdzenie, że towar był nadany do przywozu do polskiego obszaru celnego przed dniem 18 listopada 1935 r. (§ 6 rozp. z dn. 13 listopada 1935 r.),

2) zaświadczenia Urzędu Morskiego w Gdyni względnie Dyrekcji Państwowych Zakładów Inżynierji w Warszawie (§ 4 rozp. z dnia 13 listopada 1935 r.),

3) zezwolenie Ministerstwa Skarbu (§ 1 ust. 2 lit. e rozp. z dnia 13 listopada 1935 r.).

W przypadkach objętych punktami 2 i 3 należy podać dokładnie numer i datę zaświadczenia względnie pozwolenia.

Podobną adnotację należy umieścić rownież na karcie statystycznej, gdy towar został wydany do wolnego obrotu z wolnego składu celnego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

---

## 839.

### OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 grudnia 1935 r.

L. D. IV. 25821/2/35

**w sprawie odpisywania towarów, odprawianych z zastosowaniem zniżek celnych lub zwolnień od cła na podstawie pozwoleń Ministra Skarbu.**

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Przy przywozie z zagranicy towarów z zastosowaniem ceł zniżonych lub zwolnień od cła na podstawie pozwoleń Ministra Skarbu, wystawianych bądź na podstawie rozporządzeń wydawanych w myśl art. 23 ust. 1 lit. a rozporządzenia o prawie celnem, bądź na podstawie postanowień umów handlowych, bądź też na podstawie postanowień taryfy celnej przywozowej, zachodzą przypadki, że dany towar objęty pozwoleniem Ministra Skarbu, zgłaszany jest do odprawy w kilku osobnych partjach.

Taki stan rzeczy pociąga za sobą konieczność wypisywania na pozwoleniach danych, dotyczących dokonanych odpraw celnych, a mianowicie:

1) ile już odprawiono towaru, objętego danem pozwoleniem,

2) jaka ilość towaru pozostała jeszcze do ulgowej odprawy,

3) ile każdorazowo pobrano opłat za kontrolę nad użyciem towaru.

W cęlu wprowadzenia jednolitego sposobu ustalania powyższych danych przez urzędy celne, na ostatnich stronach wspomnianych wyżej pozwoleń Ministra Skarbu będą umieszczane rubryki według załączonego wzoru.

Rubryki te należy dokładnie wypełniać według niżej podanych wskazówek:

(1) W rubryce 1 należy wpisywać numer zgłoszenia celnego, na podstawie którego dana przesyłka została odprawiona,

(2) Rubrykę 2 należy wypełniać tylko w tych przypadkach, kiedy pozwoleniem Ministra Skarbu objęte są różne towary np.:

1) 4 spawarki elektryczne,

2) 3 podwozia samochodowe z wmontowanemi silnikami,

3) 2 podwozia samochodowe bez silników.

W rubryce 2 należy wpisywać odpowiedni numer. obok którego wymieniony jest towar zgłoszony do odprawy celnej. Jeżeliby więc pozwolenie Ministra Skarbu obejmowało wyżej podane towary to w przypadku odprawy:

a) spawarek elektrycznych, — w rubryce 2 należy wpisać „1)",

b) podwozi samochodowych z wmontowanemi silnikami, — w rubryce 2 należy wpisać „2)",

c) podwozi samochodowych bez silników,— w rubryce 2 należy wpisać „3)".

Numery te powinny być wpisywane równolegle do nazw towarów, wpisywanych w rubryce 3.

(3) W rubryce 3 należy wpisywać dokładną nazwę towaru, który został odprawiony przyczem nazwa ta powinna odpowiadać nazwie, odprawionego towaru, podanej w pozwoleniu Ministra Skarbu.

(4) W rubryce 4 i 5 należy wpisywać ilość odprawionego towaru: w sztukach — jeżeli pozwolenie Ministra Skarbu opiewa na sztuki, w kilogramach — jeżeli pozwolenie Ministra Skarbu opiewa na kilogramy, albo też w sztukach i kilogramach łącznie.

(5) W rubrykach 6 i 7 należy wpisywać ilość towaru, która na dane pozwolenie Ministra Skarbu może być jeszcze odprawiona z danego punktu pozwolenia, przyczem przy wpisywaniu należy postępować analogicznie jak to podano pod pkt. (4).

(6) W rubryce 8 należy wpisywać kwotę przypadającego cła normalnego (autonomicznego), stanowiącego podstawę do wymiaru opłaty za kontrolę.

(7) W rubryce 9 należy wpisywać kwotę pobranej opłaty za kontrolę w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 862).

(8) W rubryce 10 urzędnik wypełniający w myśl powyższego rubryki 1 — 9 oraz 11 składa swój podpis oraz datę. Jeżeli z rozkładu czynności w Urzędzie Celnym wynika, że wspomniane rubryki wypełnia dwóch lub więcej funkcjonarjuszów celnych, wówczas wszyscy składają podpisy swe w rubryce 10 z tem, że odpowiedzialność ponosi każdy tylko za zakres sobie powierzony.

(9) W rubryce 11 należy wpisywać ewentualne wyjaśnienia, dotyczące danych zawartych w innych rubrykach np. dlaczego nie pobrano opłat za kontrolę i t. p.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia przytem, że dane zawarte w rubryce 2 mają ułatwić urzędowi celnemu ustalenie czy dany rodzaj towaru, objęty pozwoleniem Ministra Skarbu wymieniającem różne towary, był już odprawiony. Dla kontroli wykorzystania tego pozwolenia należy brać pod uwagę w zasadzie dane, dotyczące ostatniej odprawy celnej danego towaru. Niedotyczy to jednak wymiaru opłat za kontrolę, przy których wymiarze trzeba brać pod uwagę wszystkie poprzednio wymierzone opłaty (pkt. 4 dział b § 1 powołanego rozporządzenia z dnia 23 października 1934 r.).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

**Załącznik** do okólnika L.D.IV.25821/2/35.

| Nr zgłoszenia celn. | Punkt pozwolenia, do którego odprawiony towar się odnosi | Nazwa towaru | Ilość towaru odprawionego | | Pozostałość do wykorzystania z danego punktu | | Kwota przypadającego cła norm. autonom. | Kwota pobranej opłaty za kontrolę | Podpis urzędnika odpisującego i data | Uwagi |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | szt | kg | szt. | kg | | | | |
| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 |
| | | | | | | | | | | |

## 840.

### OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 grudnia 1935 r.

L. D. V. 41725/2/35

**w sprawie amortyzacji maszyn w przedsiębiorstwach nieczynnych.**

**W y c i ą g**

z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 14 października 1935 r. L. Rej. 1939/33, w sprawie ze skargi firmy „Pierwsza Górnośląska Fabryka Tlenu" Sp. z ogr. odp. w likwidacji w Wełnowcu.

. . . . . . . . . . .

Sam fakt, że skutkiem niewykonywania przedsiębiorstwa maszyny były nieczynne, nie uzasadnia jeszcze wniosku, że nie uległy one zużyciu. Okoliczności sprawy ani akta administracyjne nie dają podstawy do takiego twierdzenia, ani też ustawa nie wyklucza możliwości dokonania odpisów na amortyzację w podobnych wypadkach.

Skoro skarżąca w odpowiedzi na dekret wątpliwości udzieliła wyjaśnień, twierdząc, że maszyny, choć nieczynne, uległy pewnemu zużyciu, to słuszny jest zarzut wadliwości postępowania polegającej na tem, że władza wbrew przepisowi art. 6 ust. 3 ustawy nie przesłuchała biegłego na okoliczność, czy maszyny te uległy w decydującym dla wymiaru okresie zużyciu i w jakim stopniu.

. . . . . . . . . . .

— — — — — — — —

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 41725/2/35.

Warszawa, dnia 27 grudnia 1935 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim Urzędom Skarbowym

udziela się do wiadomości.

Naczelnik Wydziału:
(—) *A. Bowbelski.*

## 841.

### OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 grudnia 1935 r.

L. D. V. 29509/4/35

**w sprawie ustalania podstaw wymiaru podatku przemysłowego od obrotu w instytucjach ubezpieczeniowych.**

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

W związku z wątpliwościami nasuwającemi się przy ustalaniu podstaw wymiaru podatku przemysłowego od obrotu dla instytucyj ubezpieczeniowych, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w instytucjach ubezpieczeniowych za obrót, podlegający opodatkowaniu podatkiem przemysłowym od obrotu (art. 5 p. 3 ustawy o państwowym podatku przemysłowym; Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 76, poz. 716) należy uważać sumę składek przypisanych w danym roku podatkowym po potrąceniu sumy składek stornowanych w tym okresie bez względu na to, z jakiego okresu składka stornowana pochodzi.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

## 842.

### OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 grudnia 1935 r.

L. D. VI. 13607/1/35

**w sprawie stosowania szczególnych środków skażania soli przemysłowej.**

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu przedłuża aż do odwołania ważność okólnika z dnia 6 marca 1935 r. L. D. VI. 854/1/35 w sprawie stosowania szczególnych środków skażania soli przemysłowej (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 7, poz. 144).

Dyrektor Departamentu:
(—) *Zaremba.*

## 843.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 grudnia 1935 r.

L. D. VI. 10953/1/35

**w sprawie sprzedaży wyrobów cukierniczych przy pomocy specjalnych aparatów.**

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że sprzedaży wyrobów cukierniczych przy pomocy specjalnych aparatów, nazywanych „Kupujesz, co widzisz" i jemu podobnych nie należy traktować jako gry loteryjnej, o ile kupujący istotnie ma możność uprzednio upewnić się, jaki towar za płaconą przez siebie kwotę otrzyma.

Jednak przypadki, kiedy kupujący, wpłacając określoną kwotę nie wie, jaki towar ma otrzymać, należy traktować, jako grę loteryjną i winnych jej prowadzenia pociągnąć do odpowiedzialności karno - skarbowej niezależnie od tego, czy niemożność dla kupującego uprzedniego upewnienia się co do jakości nabywanego towaru wynika z konstrukcji aparatu, czy też ze sposobu posługiwania się nim.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Zaremba*

## 844.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 23 grudnia 1935 r.

L. D. VI. 10863/2/35

**w sprawie niezaliczania zakładów sprzedaży napojów alkoholowych, prowadzonych na podstawie zezwoleń wydawanych na oznaczony okres czasu, do kontyngentów.**

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

W związku z zarządzeniem z dnia 11 kwietnia b. r. L. D. VI. 3354/2/35 (Dz. U. Min. Sk. Nr. 11, poz. 274) w sprawie ustalenia nowej sieci sprzedaży napojów alkoholowych, Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, iż do ustalonych tem zarządzeniem kontyngentów miejsc detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych nie zalicza się zakładów czynnych na podstawie zezwoleń wydawanych na okres do 6 miesięcy.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Zaremba*

## 845.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 grudnia 1935 r.

L. D. VI. 11789/2/35

**w sprawie przesyłania protokółów przyjęcia spirytusu.**

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

W wykonaniu przepisów § 242 ust. 1 punkt d rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 746) protokóły przyjęcia spirytusu przesyła się m. in. także Urzędom Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych, właściwym dla miejsca odbioru spirytusu.

Ponieważ zgodnie z przepisami § 2 wymienionego rozporządzenia orzeczenia o wymiarze należności za nadmierne ubytki spirytusu wydaje Urząd właściwy dla siedziby przedsiębiorstwa, na którem ciąży obowiązek zapłaty należności, przeto protokóły przyjęcia spirytusu, które są podstawą orzeczeń wymiarowych, urzędy właściwe dla miejsca odbioru muszą w przeważnej części przesyłać następnie urzędom właściwym dla miejsca wysłania spirytusu celem wydania odpowiedniego orzeczenia wymiarowego.

W związku z tem, do czasu znowelizowania przepisów § 242 ust. 1 punkt d wymienionego rozporządzenia, Ministerstwo Skarbu zarządza następujący tryb postępowania w omawianej sprawie:

Protokóły przyjęcia spirytusu, w wypadkach kiedy odpowiedzialność za nadmierne ubytki spirytusu ciąży na przedsiębiorstwach wysyłających spirytus, winny być przesyłane nie urzędom, właściwym dla miejsca odbioru, lecz urzędom właściwym dla miejsca wysłania spirytusu.

Ponieważ zgodnie z przepisami § 29 wspomnianego rozporządzenia przy przesyłkach spirytusu, nabytego po cenach niższych od ceny spirytusu na wódki gatunkowe, odpowiedzialność za nadmierne ubytki drogowe ponoszą w zasadzie przedsiębiorstwa odbierające, jednak odpowiedzialność tę mogą przejąć przedsiębiorstwa wysyłające spirytus, przeto w wypadkach przejścia tej odpowiedzialności przez przedsiębiorstwa wysyłające należy na świadectwach przewozowych i wtórnikach podawać: „zgodnie ze złożoną deklaracją odpowiedzialność za nadmierne ubytki przyjęło przedsiębiorstwo wysyłające".

Dyrektor Departamentu:
(—) *Zaremba.*

846.

# OGŁOSZENIE
# GŁÓWNEGO URZĘDU STATYSTYCZNEGO

z dnia 12 grudnia 1935 r.

**w sprawie zmian w Wykazie Statystycznym Towarów, służącym za podstawę zgłoszeń do statystyki celnej.**

Na podstawie § 33 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11.IV. 1930 r. w sprawie statystyki celnej (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) ogłasza się następujące zmiany i uzupełnienia w Wykazie Statystycznym Towarów, służącym za podstawę zgłoszeń statystycznych i obowiązujące od dnia 1 stycznia 1936 r.:

## WYKAZ ZMIAN I UZUPEŁNIEŃ W WYKAZIE STATYSTYCZNYM TOWARÓW

| Brzmienie obowiązujące do dnia 31 grudnia 1935 r. | | | Brzmienie zmienione obowiązujące od dn. 1 stycznia 1936 r. | | |
|---|---|---|---|---|---|
| Nr. wyk. stat. | Poz. taryfy celnej | NAZWA TOWARU | Nr. wyk. stat. | Poz. taryfy celnej | NAZWA TOWARU |
| 2354 | 23 p. 3 | Jagody jałowca | — | — | — |
| 3040 | 30 p. 2 | Ryż dęty | — | — | — |
| 6031 | 60 p. 3 uwaga 2 | Pomarańcze gorzkie (grape fruits) | 6031 | 60 p. 4, uwaga 3 | Pomarańcze gorzkie (grape fruits) |
| 6040 | 60 p. 4 uwaga 3 | Cytryny | 6040 | 60 p. 5, uwaga 4 | Cytryny |
| 10490 | 104 p. 3a, b | Trawa morska | 10490 | 104 p. 3a, b, c | Trawa morska |
| 12400 | 124 | Łój obojętny, również o zawartości 1% i mniej wolnych kwasów tłuszczowych, surowy, tłoczony, topiony; oleomargaryna | — | — | — |
| — | — | — | 12440 | 124 p. 1, 2 | Oleomargaryna |
| — | — | — | 13635 | 136 p. 3 | Odpadki skór surowych, mezdra |
| 13630 | 136 p. 3 | Inne osobno niewymienione produkty zwierzęce | 13640 | 136 p. 3 | Inne osobno niewymienione surowe produkty zwierzęce |
| — | — | — | 17770 | 177 p. 6 | chromowe |
| 17760 | 177 p. 6 | wszelkie inne | 17780 | 177 p. 6 | wszelkie inne |
| | | Oleje roślinne stałe przy 15° C, oprócz osobno wymienionych, o zawartości wolnych kwasów tłuszczowych 2½% i wyżej: | | | Tłuszcze roślinne (stałe przy 15° C), oprócz osobno wymienionych, o zawartości wolnych kwasów tłuszczowych 45% do 2½%: |
| 21110 | 211 p. 1, uwaga | palmowy | 21110 | 211 p. 1 | palmowy |
| | | Oleje ciekłe przy 15° C: | | | Oleje roślinne (ciekłe przy 15° C), oprócz osobno wymienionych, o zawartości wolnych kwasów tłuszczowych 45% i mniej: |
| 21205 | 212 p. 1, uwaga | sezamowy | 21205 | 212 p. 1 | sezamowy |
| 21510 | 215 | Tłuszcz zwierzęcy surowy, oprócz osobno wymienionego | 12410 | 124 p. 1, 2 | Tłuszcze zwierzęce surowe, oprócz osobno wymienionych |
| 21520 | 215 | Tłuszcz zwierzęcy topiony, tłoczony, oprócz osobno wymienionego | 12420 | 124 p. 1, 2 | Tłuszcze zwierzęce tłoczone, topione, oprócz osobno wymienionych |
| 21530 | 215 | Tłuszcze odpadkowe | 12430 | 124 p. 1, 2 | Tłuszcze odpadkowe |
| 21540 | 215 | Tłuszcz kostny bez względu na zawartość wolnych kwasów | 21500 | 215, uwaga | Tłuszcz kostny, również w stanie ciekłym, bez względu na zawartość wolnych kwasów tłuszczowych |

| | | |
|---|---|---|
| | | Tran i tłuszcz z ryb, fok, wielorybów i innych zwierząt morskich o zawartości wolnych kwasów tłuszczowych: |
| 21610 | 216 p. 1, uwaga | 2½% i wyżej |
| 22110 | 221 p. 1 | Oleina oraz wszelkie kwasy tłuszczowe zwierzęce, oprócz osobno wymienionych |
| 22120 | 221 p. 2 | Wszelkie kwasy tłuszczowe roślinne, oprócz osobno wymienionych |
| — | — | — |
| — | — | — |
| 22210 | 222 p. 1a, b | Wszelkie tłuszcze zestalone o zawartości 2½% i wyżej wolnych kwasów tłuszczowych |
| 22220 | 222 p. 2 | Wszelkie tłuszcze zestalone o zawartości poniżej 2½% wolnych kwasów tłuszczowych |
| — | — | — |
| 23070 | 230 p. 2d | Inne warzywa osobno wymienione oraz mieszanki warzyw, — w opakowaniu hermetycznem |
| — | — | — |
| — | — | — |
| 25620 | 256 p. 1, 2, 3 | Śledzie, szproty, jako konserwy rybne, solone, wędzone, — we wszelkiem opakowaniu, chociażby z dodatkiem korzeni, przypraw i t. p. |
| 29120 | 291 | Mączka mięsna, z krwi i t. p., oprócz osobno wymienionej |
| 29921 | 299 p. 5 | Siarczyny sodu i potasu kwaśne |
| | — | — |
| | — | — |
| 29923 | 299 p. 5 | Siarczyny sodu i potasu obojętne |
| — | — | — |
| — | — | — |
| 30630 | 306 p. 2 | Cynober (siarczek rtęci) |
| — | — | — |
| 48810 | 488 p. 1a, b I, II | Bakelit |
| 48820 | 488 p. 2a, b I, II | Galalit |
| 48830 | 488 p. 2bI, II | Materjały plastyczne sztuczne na podstawie kazeiny, żelatyny, krochmalu, fenoli, mocznika, formaliny i t. p., jak trolit i t. p.; oprócz osobno wymienionych |
| 58940 | 589 p. 2a, b | inna osobno niewymieniona (jak wielbłądzia, lamy, angory i t. p.) |
| 59320 | 593 p. 1b | pojedyńcza barwiona |

| | | |
|---|---|---|
| | | Tran i inne oleje, tłuszcze — wszelkich zwierząt morskich, o zawartości wolnych kwasów tłuszczowych: |
| 21610 | 216 p. 1, uwaga | 45% do 2½% |
| — | — | — |
| — | — | — |
| | | Tłuszcze, oleje, — również uwodornione, o zawartości wolnych kwasów tłuszczowych powyżej 45%, oraz kwasy tłuszczowe, również uwodornione, — wszystko oprócz osobno wymienionych: |
| 22130 | 221 p. 1 | roślinne, oprócz uwodornionych |
| 22140 | 221 p. 2 | zwierzęce, również wszelkich zwierząt morskich; uwodornione (roślinne i zwierzęce) |
| 22210 | 222 p. 1a, b | Tłuszcze, oleje — uwodornione o zawartości wolnych kwasów tłuszczowych 45% do 2½% |
| 22220 | 222 p. 2 | Tłuszcze, oleje — uwodornione o zawartości poniżej 2½% wolnych kwasów tłuszczowych |
| 22715 | 227 p. 1, 2 | Ryż dęty; kukurydza, jęczmień i t. p. zboża dęte |
| | — | — |
| 23075 | 230 p. 2d | Ogórki w opakowaniu hermetycznem |
| 23090 | 230 p. 2d | Warzywa, oprócz osobno wymienionych, oraz mieszanki warzyw, — w opakowaniu hermetycznem |
| 25620 | 256 p. 1, 2, 3a, b | Śledzie, szproty, jako konserwy rybne, solone, wędzone, obsmażane, opiekane, — we wszelkiem opakowaniu, chociażby z dodatkiem korzeni, przypraw i t. p. |
| 29120 | 291 | Mączka mięsna, z krwi i t. p. przetwory, oprócz osobno wymienionych |
| — | — | — |
| 29918 | 299 p. 5 | Siarczyn sodu kwaśny |
| 29919 | 299 p. 5 | Siarczyn potasu kwaśny |
| — | — | — |
| 29922 | 299 p. 5 | Siarczyn sodu obojętny |
| 29924 | 299 p. 5 | Siarczyn potasu obojętny |
| — | — | — |
| 47615 | 476 | Róg naturalny w odpadkach, mąka rogowa |
| 48810 | 488 p. 1a, bI, II | Bakelit i t. p. materjały plastyczne sztuczne formowane na podstawie fenoli |
| 48820 | 488 p. 2a, bI, II | Galalit i t. p. materjały plastyczne sztuczne formowane na podstawie kazeiny |
| 48830 | 488 p. 2a, bI, II | Materjały plastyczne sztuczne, oprócz osobno wymienionych, formowane na podstawie żelatyny, krochmalu, mocznika i t. p. |
| 58940 | 589 p. 1a, b, c, 2a, b | inna osobno niewymieniona (jak wielbłądzia, lamy, angory i t. p.) |
| 59320 | 593 p. 1b | pojedyncza bielona, barwiona |

| Nr. wyk. stat. | Poz. taryfy celnej | NAZWA TOWARU |
|---|---|---|
| 59340 | 593 p. 2b | nitkowana barwiona |
| 77710 | 777 p. 1a | surowe, chociażby zagruntowane |
| 77711 | 777 p. 1b | malowane, lakierowane, politurowane |
| 87400 | 874 p. 1a, b, 2, 3 | Kafle do pieców, kaflowe części pieców, piece kaflowe, — wszystko również szkliwione |
| 98510 | 985 p. 1, 2, 3, 4, uwaga 2 | Tkaniny z drutu miedzianego |
| 98520 | 985 p. 1, 2, 3, 4, uwaga 2 | Tkaniny druciane ze stopów miedzi |
| 98530 | 985 p. 1, 2, 3, 4, uwaga 2 | Tkaniny druciane z innych metali i stopów, oprócz osobno wymienionych |
| | | Haftki, sprzączki, klamerki i t. p. drobne wyroby do celów konfekcyjnych: |
| 101410 | 1014 p. 1aI, II | żelazne, stalowe |
| | | Szpilki do włosów, szpilki inne, agrafki: |
| 101430 | 1014 p. 2a, 3a, 4a | żelazne, stalowe |
| 113610 | 1136 p. 1a, b, 1139 | Samochody osobowe |
| 113620 | 1136 p. 2a, b, 1139 | Samochody omnibusowe, sanitarne, karawanowe |
| 113630 | 1136 p. 3a, b, 1139 | Samochody ciężarowe |
| 113640 | 1136 p. 4a, b, 1139 | Samochody specjalne: pożarnicze, samochodowe sikawki, cysterny, polewaczki, zamiataczki, asenizacyjne i t. p. |
| 113700 | 1137 p. 1, 2, uwagi: a, b; 1139 | Ciągówki (traktory) |
| 117561 | 1175 p. 6c, d, f, g, hI, II | klawiatury, chociażby z naklejonemi płytkami, mechaniki kompletne lub w częściach, płytki klawiszowe, półtony hebanowe, rasty drewniane, również z nawiązami, korpusy, chociażby politurowane, rezonanse, mechanizmy powietrzne do wbudowania do pianin i fortepianów do gry mechanicznej, stoliki klawiaturowe z urządzeniem |
| 920001 | 1263 p. 1 | Srebro w blokach, ziarnach, złomkach, odpadkach |
| — | — | — |
| — | — | — |
| 920003 | 1265 p 1 | Złoto w blokach, ziarnach złomkach, odpadkach |
| — | — | — |
| — | — | — |
| 920004 | 1265 p. 1 | Monety złote |

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 21 grudnia 1935 r. Nr. 293, poz. 381).

| Nr. wyk. stat. | Poz. taryfy celnej | NAZWA TOWARU |
|---|---|---|
| 59340 | 593 p. 2b | nitkowana bielona, barwiona |
| 77710 | 777 p. 1a | niefornierowane surowe, chociażby zagruntowane |
| 77711 | 777 p. 1b | niefornierowane: malowane, lakierowane, politurowane |
| 87400 | 874 p. 1a, b, c, 2. 3 | Kafle do pieców, kaflowe części pieców, piece kaflowe, — wszystko również szkliwione |
| 98510 | 985 p. 1, 2, 3, 4, uwagi: 1, 2 | Tkaniny z drutu miedzianego |
| 98520 | 985 p. 1, 2, 3, 4, uwagi: 1, 2 | Tkaniny druciane ze stopów miedzi |
| 98530 | 985 p. 1, 2, 3, 4, uwagi: 1, 2 | Tkaniny druciane z innych metali i stopów, oprócz osobno wymienionych |
| | | Haftki, sprzączki, klamerki i t. p. drobne wyroby do celów konfekcyjnych i ich części: |
| 101410 | 1014 p. 1aI, II | żelazne, stalowe |
| | | Szpilki do włosów, szpilki inne, agrafki i ich części: |
| 101430 | 1014 p. 2a, 3a, 4a | żelazne, stalowe |
| 113610 | 1136 p. 1a, b, uwagi: 2, 3; 1139 | Samochody osobowe |
| 113620 | 1136 p. 2a, b, uwaga 2; 1139 | Samochody omnibusowe, sanitarne, karawanowe |
| 113630 | 1136 p. 3a, b, uwaga 2; 1139 | Samochody ciężarowe |
| 113640 | 1136 p. 4a, b, uwaga 2; 1139 | Samochody specjalne: pożarnicze, samochodowe sikawki, cysterny, polewaczki, zamiataczki, asenizacyjne i t. p. |
| 113700 | 1137 p. 1, 2, uwagi: a, b, 2, 3; 1139 | Ciągówki (traktory) |
| 117561 | 1175 p. 6c, d, e, f, g, hI, II | klawiatury, chociażby z naklejonemi płytkami, mechaniki kompletne lub w częściach, płytki klawiszowe, półtony hebanowe, rasty drewniane, również z nawiązami, korpusy, chociażby politurowane, rezonanse, mechanizmy powietrzne do wbudowania do pianin i fortepianów do gry mechanicznej, stoliki klawiaturowe z urządzeniem |
| — | — | — |
| 920010 | 1263 p. 1 | Srebro w blokach |
| 920011 | 1263 p. 1 | Srebro w ziarnach, złomkach, odpadkach |
| — | — | — |
| 920020 | 1265 p. 1 | Złoto w blokach |
| 920021 | 1265 p. 1 | Złoto w ziarnach, złomkach, odpadkach |
| 920025 | 1265 p. 1 | Monety złote |

Dyrektor Głównego Urzędu Statystycznego:

(—) *E. Szturm de Sztrem.*

## Z MINISTERSTWA SKARBU.

### Komunikat
**w sprawie udzielenia zezwolenia na uiszczanie opłat stemplowych zapomocą maszynowego wytłaczania znaków stemplowych.**

Ministerstwo Skarbu decyzją z dnia 4 czerwca 1935 r. L. D. V. 18368/5 udzieliło Syndykatowi Polskich Hut Żelaznych Sp. z ogr. odp. w Katowicach zezwolenia na uiszczanie opłat stemplowych od pism następujących:

1) stwierdzających zawarcie lub wykonanie umowy sprzedaży lub zamiany rzeczy ruchomych, przewidzianych w rozdziale dwunastym ustawy o opłatach stemplowych,

2) stwierdzających umowę o dzierżawę lub najem (art. 88 u. o. s.),

3) tyczących się umów o świadczenie usług, a wymienionych w art. 90 u. o. s.,

4) od wyciągów z rachunku bieżącego (art. 119 u. o. s.),

5) od pokwitowań, podlegających opłacie stemplowej w myśl art. 136 u. o. s.,

w sposób, wskazany w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 349) — w brzmieniu, ustalonem w § 192 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842), a mianowicie przez wytwarzanie znaków stemplowych zapomocą maszyny do stemplowania, nabytej od firmy „Polski System i Taxograph" Sp. z o. o. w Katowicach, należącej do typu III, opisanego w decyzji Ministerstwa Skarbu z dnia 20 grudnia 1934 r. L. D. V. 43083/5, która została ogłoszona w Nr. 36 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z 1934 r. i zaopatrzonej w Nr. fabryczny 94.

Powyższe zezwolenie jest zaopatrzone w numer licencji A. 12.

Wymieniona spółka jest uprawniona do uiszczania opłat stemplowych w sposób wyżej wskazany, począwszy od dnia 7 lipca 1935 r.

### Komunikat
**w sprawie kradzieży pieczęci urzędowej.**

Ministerstwo Skarbu podaje, że w okręgu Izby Skarbowej w Białymstoku, w czasie przewożenia z Łomży do Białegostoku starych wyszłych z użycia pieczęci, skradziona została pieczęć okrągła metalowa do tuszu o średnicy 36 mm. z godłem Państwa i napisem w otoku „Rewident Kontroli Skarbowej rej. 54".

Powyższe podaje się do wiadomości w celu zapobieżenia ewentualnym nadużyciom w wypadku posiadania pieczęci przez osoby niepowołane.

---

### Komunikat
**w sprawie załączników do okólnika Min. Sk. L. D. I. 67869/Em/35 i do okólnika Min. Sk. L. D. I. 67047/ER./35.**

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że wzory załączników do wymienionych w tytule okólników Ministerstwa Skarbu, zostały przesłane właściwym władzom i urzędom.